

Núm. 438 - ANY XXXVII - Agost 2000



**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

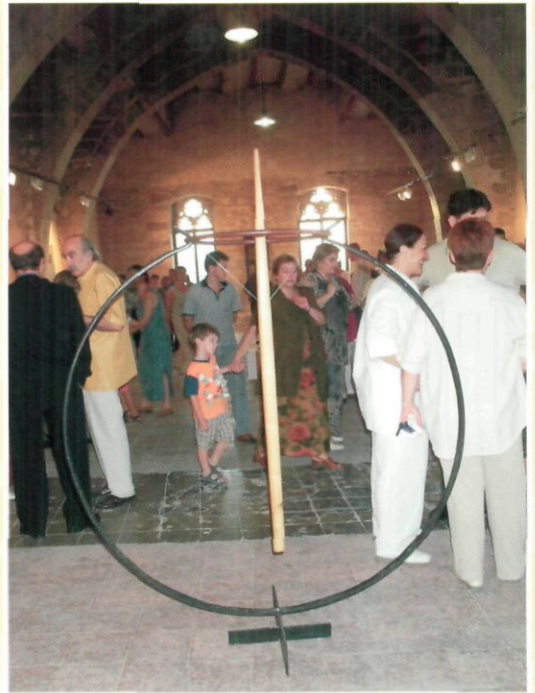


imatges d'actualitat

Josep Bertran



Lluís Pons coneix com ningú la història d'Agramunt.



El Castell de Verdú és un bon marc per l'obra viladotiana.



L'artista Bosch al costat de la seva obra a l'Espai.



Els participants al curs de les Pallargues denuncien el perill de desaparició de les cabanes.



Un grup de vent va actuar al concert del castell de Pradell.



Els més petits són els que més bé s'ho passen a les festes populars com la de barris de l'Eixample del Sió.



Núm. 438
Any XXXVII
Agost 2000

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Rosa Maria Sera
i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt



INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs
Fundació Pública de la Diputació de Lleida



Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.450 ptes. € 20'73
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 320 ptes. € 1'92
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

En ple estiu el paisatge de l'horta també té el seu encant. El verd fosc dels arbres contrasta amb el més suau dels panissos, emmarcant alguna de les poques cabanes que queden.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

Un dels cofundadors de la nostra revista, en Lluís Pons i Serra, serà designat per l'Ajuntament Fill Il·lustre d'Agramunt en un acte que se celebrarà el dia 8 de setembre, dia de la Mare de Déu del Socors, patrona de la Vila. És la segona vegada que es concedeix aquesta distinció. La primera va ser al malaguanyat Guillem Viladot. Ambdós eren amics, homes de lletres i "gent de SIÓ".

No cal dir que la resta de "gent" de la revista ens sentim ben cofois d'aquesta distinció municipal, que creiem ben merescuda. Cal recordar que amb motiu de la celebració del 35è aniversari de SIÓ, ja vam fer un modest homenatge al Lluís i que ara, des d'aquí, ens afegim a aquest que se li retrà el dia de les Marededéus trobades.

Pagès de professió, però periodista i historiador de vocació, en Lluís Pons ha treballat tota la seva vida desinteressadament per Agramunt, i amb aquesta distinció no se li paga ni una petita part d'aquest deute. Ell, però, no reclamarà la resta. Ans al contrari, amb més treball encara el farà més gros.

Per la part que ens toca, agraïm els honors que se li fan al nostre company. Però com que el coneixem creiem que més aviat s'hauria estimat que el reconeixement oficial hagués arribat per uns altres camins, com podrien ser amb més facilitats per treballar i amb una política municipal d'accions en favor de la seva feina com historiador. Ell sempre ha estat disposat a ajudar en temes del seu ram, però poques facilitats se li han donat per fer-ho.

Un investigador necessita disposar d'unes infraestructures pel seu treball, que té com a fi el benefici comú, recordem-ho. No es pot dir que no n'hagi tingut, però és ben cert que el seu ram, el del patrimoni, la història i la cultura, sempre ha estat la ventafocs de les inversions. Tants diners que es llencen i es cremen per distreure el personal i tan pocs que se'n gasten en objectius més nobles.

I tantes coses que queden per fer del que ha reivindicat des de sempre. Potser caldria que darrera de l'honor simbòlic hi hagués el reconeixement amb espècie, com la recuperació del Pou del Gel, que tant ha reclamat. O la dignificació dels Safareigs. O fer la Història, amb majúscula, d'Agramunt. O disposar d'un Arxiu Històric Municipal, entre altres temes que dignifiquen la realitat d'una comunitat amb tanta història com la nostra.

Però, amb tot, celebrem i agraïm el nomenament que l'Ajuntament li ha fet com a Fill Il·lustre del seu estimat Agramunt.

Molt afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, agost del 2000



GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*



SACS DE PAPER



PLÀSTICS



TRANSPORTS

Xocolata



Jolonch

AGRAMUNT



...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.



Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

**Ramon
Capitan**



- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

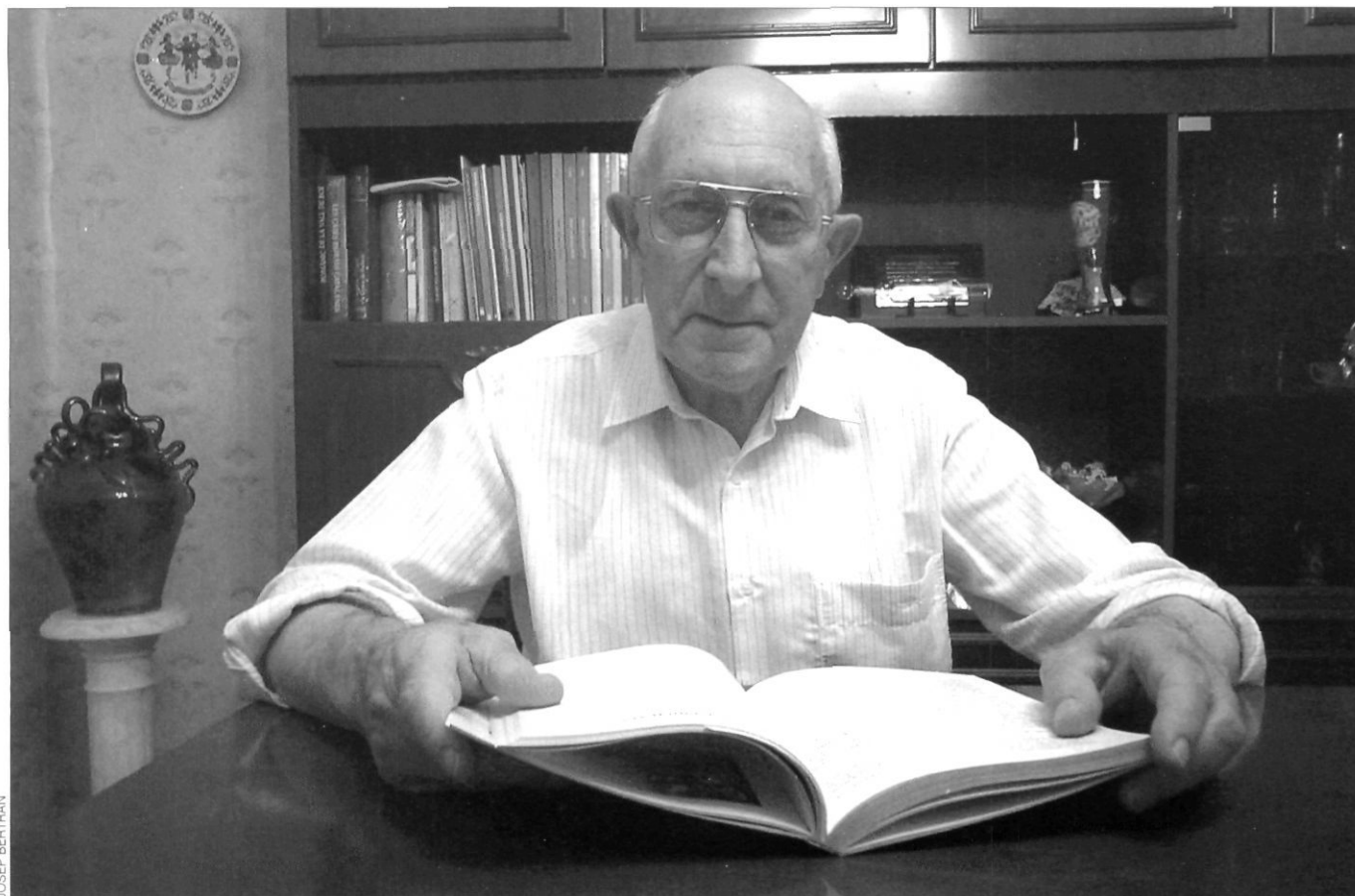
Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58



CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA



JOSEP BERTRAN

Lluís Pons és un estudiós del nostre pretèrit.

Lluís Pons i Serra, fill il·lustre de la Vila

L'ajuntament d'Agramunt ha decidit concedir al nostre company i col·laborador, Lluís Pons, el títol de *FILL IL·LUSTRE DE LA VILA*, en reconeixement a la seva llarga trajectòria de treball en favor de "la cultura, la història i la convivència" de la nostra població. Segons l'argumentació que l'Ajuntament fa a l'hora de concedir

aquest honor, Lluís Pons "és una persona que sense fer soroll i, a voltes des de l'anonimat, ha treballant a Agramunt i per Agramunt. Per això cal recordar la seva trajectòria humana, la seva inquietud històrica i la seva dedicació viva, desinteressada i constant envers aquesta col·lectivitat, les quals han contribuït a enriquir considerablement els nostres valors".

L'acte de concessió d'aquest títol se celebrarà el proper dia 8 de setembre coincidint amb la festivitat de la Mare de Deu del Socors, patrona de la nostra Vila. Serà, cal suposar-ho, una sessió solemne a la sala de plens de la Casa de la Vila. En Lluís és el segon agramuntí a qui se li concedeix. El primer va ser Guillem Viladot. En ambdós casos, ►



TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA



CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.



Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

◀ aquesta distinció afecta la nostra revista, ja que els dos van ser membres fundadors de SIÓ i col·laboradors des d'aleshores.

Els mèrits d'en Lluís són més que sobrats. Qualsevol lector de la nostra revista sap d'una bona part de la seva

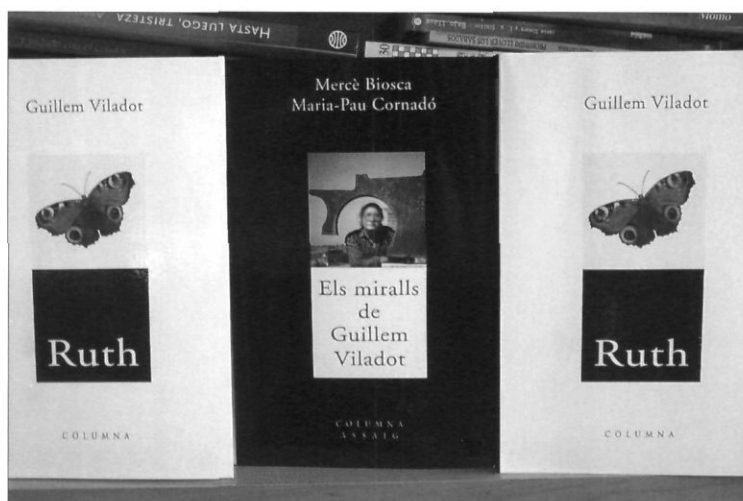
trajectòria, doncs ha estat, és i encara serà el marc principal de difusió dels seus estudis sobre el passat agramuntí. Des de la fundació, SIÓ s'ha enriquit amb les seves col·laboracions gairebé ininterrompudes des d'aquell llunyà 1964 quan la nostra publicació sortia per primera

vegada. Però la seva feina com a cronista es remunta als anys quaranta quan impulsa la revista mecanografiada, *Intimitades*. Des de llavors no ha parat d'escriure i d'investigar sobre Agramunt i de publicar també en altres àmbits sobre temes més generals.

Guillem Viladot

Durant les darreres setmanes l'obra de Guillem Viladot ha estat notícia, des de diverses vessants. Per un costat l'editorial Columna, en la Col·lecció Clàssica acaba de publicar la seva novel·la pòstuma, *Ruth*, que descriu de forma epistolar la històrica d'un canvi de sexe. D'aquesta novel·la en Guillem se'n sentia molt satisfet quan la va acabar, poc abans de morir. L'obra arrenca durant la inauguració d'una exposició del pintor Joan Hernández Pijoan a l'Espai Guinovart on l'autor coneix el Raül, que poc després esdevindrà la Ruth. Aquest canvi és descrit pel personatge central en 37 cartes dividides en parts que es corresponen a la seva evolució.

En poc temps han sortit dos llibres sobre i d'en Viladot.



JOSEP BERTRAN

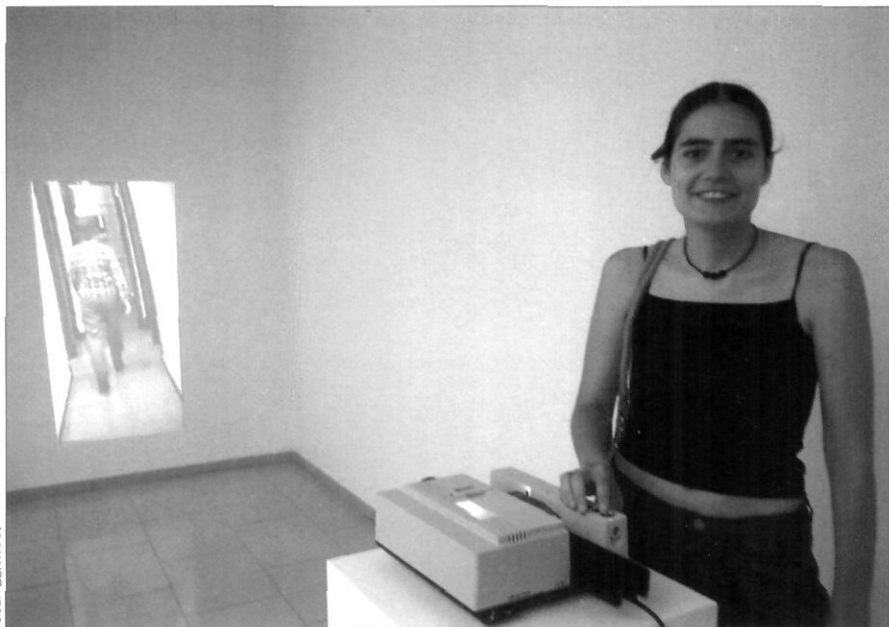


JOSEP BERTRAN

Presentació a Verdú d'una mostra de l'obra d'en Viladot.

Durant tot el mes d'agost es pot visitar, a la població de Verdú, una exposició sobre l'obra que Viladot té a Lo Pardal. La mostra es titula *Recull de poemes objectuals* i està distribuïda entre les sales del castell i de la galeria d'art Cal Talaveró. La inauguració va tenir lloc el dia 29 de juliol amb l'assistència d'un públic molt nombrós. Presidia la vídua, Montserrat Felip, l'alcaldesa de Verdú, Maria Eulàlia Solsona. Durant l'acte van intervenir també la comissària de l'exposició, Laura Zubiaur, i la jove agramuntina, Míriam Buireu, que es referí a un treball escolar que va fer el curs passat. La intervenció més emotiva la va fer el director de publicacions de *La Mañana*, Josep Ramon Correal, que va parlar sobre els vincles d'amistat que l'unien arran del contacte permanent que havien mantingut durant els 15 anys de col·laboracions amb el diari lleidatà. ▶

Exposició a l'Espai



JOSEP BERTRAN

Continuant amb la política d'exposicions que manté l'Espai Guinovart, durant el mes d'agost es pot veure una mostra de la jove artista lleidatana Àngels Bosch, *Sinònims d'instabilitat*. Es tracta d'una sèrie de diapositives en les quals es pot veure un passadís d'una casa pel que circulen personatges, que van i vénen, al ritme que els marca el propi espectador en manipular l'aparell projecteur. Són imatges confuses que volen mostrar la fugacitat del temps. La inauguració es va celebrar el diumenge 30 de juliol amb l'assistència de l'alcalde, Josep Huguet, que va obrir l'acte, i de l'autora.

Acte de presentació de la mostra.

Barris

La barriada de l'Eixample del Sió va celebrar la segona edició de la festa de Barris el dissabte, dia 29 de juliol, amb una bona participació en tots els actes. La celebració va començar a les 6 de la tarda amb un berenar amb coca i xocolata per a tothom. A continuació els pallassos *Xip Xap* van presentar un espectacle pels menuts; seguit per una audició de sardanes a càrrec de la cobla *Quatre Vents*. A la nit tingué lloc una sessió de ball amb el conjunt *Iolanda Sanz & Fènix*.



JOSEP BERTRAN

La festa de barris es manté gràcies als veïns de l'Eixample del Sió.

Cinema a la fresca



JOSEP BERTRAN

Ambdues sessions foren molt concorregudes.

El Consell Municipal de Festes va organitzar una sessió de Cinema a la Fresca pel dimecres, 26 de juliol, al Passeig. L'assistència va ser nombrosa però el film projectat, *American Pie*, no va agradar pas a tothom. Es va criticar que una sessió com aquesta ha de presentar una pel·lícula destinada a una àmplia majoria, perquè, cal tenir en compte, per les pròpies característiques de l'acte, que el públic serà de tipus familiar. Molts dels espectadors es van sentir ferits pel contingut i altres per la poca qualitat de la pel·lícula. En la segona projecció del dia 17 d'agost el problema es va subsanar amb la projecció d'una pel·lícula de més qualitat i per a tots els públics.

Música als Castells

El castell de Pradell ha estat l'única fortalesa de la zona on aquest any s'ha celebrat un dels concerts del cicle Música als Castells, que durant molts anys tingué més escenaris en les nostres comarques. El concert se celebrà el dissabte 29 de juliol, a la plaça de l'Església plena de gom a gom. L'actuació va anar a càrrec del *BCN Barcelona Metall Quintet*, que va presentar un programa molt variat on es va poder sentir música del barroc, bandes sonores de pel·lícules, jazz, entre altres. Com és costum, al final del concert el públic va poder visitar les dependències del castell propietat de la família Faus-Carulla



JOSEP BERTRAN

Pradell va acollir un nou concert d'estiu.

Restauració

Després d'estar paralizades durant molt de temps, l'Ajuntament ha reprès les obres de restauració de Ca la Vila. És un edifici que no es mereix estar tan degradat. Però, no és mai tard si s'arriba d'hora. Aquest mes han començat les obres de soterrament de les línies de llum que passaven per la façana. La primera fase de les obres afectarà la part frontal, els coberts i l'entrada. També es preveu una adequada il·luminació exterior perquè la vellesa de l'edifici pugui lluir bé. La segona fase de les obres correspon a la façana lateral. El conjunt arquitectònic que formen l'església i l'ajuntament pot ser impressionant.



JOSEP BERTRAN

Les obres van començar amb una espectacular fuga d'aigua.

Arquitectura popular

Organitzat per la revista "Coses Nostres", l'Ajuntament dels Plans de Sió i el Consell Comarcal de la Segarra, sota la coordinació de Josep Mora, s'ha celebrat aquest mes d'agost el primer curs d'estiu sobre arquitectura popular amb seu a les Pallargues, Cervera, Guissona, Torà i Tàrraga. Entre els dies 7 i 11 els participants van poder acudir a les classes teòriques i pràctiques i visites guiades sobre diverses matèries relacionades amb la construcció de petits edificis, com les cabanes, que es troben disperses per les nostres comarques.

Un dels treballs més interessants, per la repercussió que podria tenir a Agramunt, va ser el de la recuperació dels Pous de Gel que va impartir l'agramuntí afincat a Guissona, Ignasi Ribera, que

té una bona experiència en aquest tema. També es van tractar temes relacionats amb la construcció de cabanes, amb la participació del nostre col·laborador, Lluís Pons, i de l'agramuntí Vicent Loscos,

demostracions del treball d'antics artesans, es van visitar museus de Cervera i Tàrraga, entre altres activitats. Es preveu editar una publicació amb les classes teòriques.



JOSEP BERTRAN

Els participants restauren una cabana de volta.

Botiguers

Es botiguers agramuntins no van secundar la convocatòria de vaga que van fer les organitzacions catalanes com a protesta pel decret de llibertat d'horaris comercials, que va tenir lloc arreu de Catalunya el dia 26 de juliol. La vaga va consistir a tancar els establiments durant quinze minuts, entre les 12 i un quart d'una. També es va repartir un manifest explicant els motius d'aquest tancament. Sembla, segons explicacions del president de la Unió de Botiguers local, Josep M. Pijuan, que a Agramunt no es va organitzar perquè no va arribar el material de la convocatòria, cartells i manifest. El que sí que es va fer és traslladar a l'Ajuntament, perquè s'aprovés en un ple, tal com així es va fer, un manifest en contra d'aquest decret del Govern Central i que es fes arribar a la Generalitat.



Els botiguers locals no van participar en la tancada.

Fets diversos

Durant els darrers temps han tingut lloc dos atracaments que podríem qualificar d'insòlits a Agramunt. Són d'aquells que coneixem com l'estrebada, o "tirón". És a dir, l'atracador estira, amb força i per sorpresa, la bossa que porta una persona que va caminant pel carrer i fuig corrent. Dues veïnes, persones grans, han estat objecte d'aquesta acció, en ple dia i en carrers cèntrics. Semblava impossible que en una vila on tothom es coneix, almenys de cara, i per tant el delinqüent pot ser fàcilment identificable, es puguin donar aquests tipus de delictes. Cal esperar que hagin estat dues accions aïllades i no es repeteixin.

De viatge

Una colla d'agramuntins ha aprofitat les vacances per continuar la campanya de protesta contra la possible instal·lació d'un abocador, (sembla que aquesta possibilitat és cada vegada més llunyana). Com sigui que durant el juliol es van arribar fins a París es van decidir a penjar una pancarta a l'últim pis de la Tour Eiffel, com es pot veure a la fotografia, de no massa qualitat, sigui dit de passada. No cal dir que l'efecte va ser espantós durant les hores que hi va ser. Les autoritats franceses la van fer retirar i una mica més no acaben tots a la garjola.





Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

25è
Aniversari 1975 - 2000

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

Oficines i Servei Tècnic: C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Fàbrica i magatzem: C/. Indústria, 4, 6, 8

Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT



PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT



ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

ELECTRICITAT A. INVERNÓN



C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA



**esteve
llagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61



**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Del 31 d'agost al 2 de novembre de 2000

Exposició col·lectiva

Homenatge a Guillem Viladot

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 17h. a 20h.

dissabte d'11h. a 14h. i de 17h. a 20h.

diumenge i dies festius d'11h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04

Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62

25310 AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S.A.

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Crec que no és massa arriscat afirmar que el dia 15 de juny de 1977 és una data que val la pena recordar, ja que fou l'inici d'un canvi de rumb de 180 graus en la vida no solament política, sinó que també social i de costums de tot un poble. Fou el dia que en tot l'Estat se celebraren les primeres **Eleccions Generals** amb les quals es posava fi, d'una forma definitiva, al sistema dictatorial i autàrquic que havia romàs durant un llarg període de temps (40 anys), que semblava mai no havia d'acabar.

En el meu escorcoll de les pàgines de SIÓ d'aquella època, he trobat en la portada del número corresponent a aquell mes de juny i amb el títol de "**Eleccions Generals – LA COMARCA DAVANT LA REALITAT CATALANA**", el detall del resultat, en dades provisionals, d'aquella contesa i analitzant amb cura les xifres que es publicaren, hom pot constatar amb evidència que més del 75% de les opcions polítiques que obtingueren vots de la ciutadania per al Congrés de Diputats eren d'obediència catalana i, d'aquesta mateixa tendència, els quatre senadors elegits per la circumscripció de Lleida que en representació de les diferents coalicions es presentaren. Entre aquests hi figurava un agramuntí: En **Josep BALL I ARMENGOL**. A l'AGENDA d'aquell mateix mes es donava compte d'aquest fet així com també de que un altre convilatà, en **Josep M^a. TRIGINER FERNANDEZ**, havia estat elegit com a Diputat al Congrés, si bé que per la circumscripció de Barcelona, d'afiliació socialista. Trobo que tot i essent la nostra Vila de reduïda densitat demogràfica, Déu n'hi do! de la presència agramuntina a les més altes esferes de la política amb tot i que, que jo recordi, poca o nul·la incidència tingueren en el desenvolupament de la nostra comunitat.

Les pàgines centrals de SIÓ d'aquell repetit mes de juny i amb el títol de "**El poble ha parlat: CATALUNYA**", oferiren als lectors un extens reportatge sobre el desenvolupament d'aquella jornada electoral tant a Agramunt com als pobles comarcals OSSÓ DE SIÓ, PLANS DE SIÓ, PREIXENS i PUIGVERD D'AGRAMUNT. Obvio reproduir –potser seria embafador–, els

Eleccions Generals 1977
La Comarca davant la realitat Catalana

Congrés Diputats

% de vots obtinguts	Agramunt i Comarca	Catalunya (*)
Unió Centre i Democràcia Cristiana	15'82	4'15
Pacte Democràtic per Catalunya	23'74	16'76
Socialistes de Catalunya	12'58	28'08
Esquerra de Catalunya	13'40	3'66
Partit Socialista Unificat Catalunya	5'19	16'64
Convivència Catalana - Aliança Pop.	4'16	2'44
Unió del Centre Democràtic	23'85	16'79
Reforma Social Catalana	0'73	—
Candidatura Treballadors Lleida	0'53	—

SENAT
(Coalicions que han obtingut escons)

Agramunt i Comarca	Catalunya id.
Coalició Electoral Entesa dels Catalans	id.
Coalició Electoral Democràcia i Catalunya	id.

Nom dels Senadors elegits per Lleida:
En **Rosend Audet i Puncernau**
En **Josep Ball i Armengol**
En **Felip Soler i Sabaris**
En **Maria Rúbies i Garrofé**

(*) dades provisionals

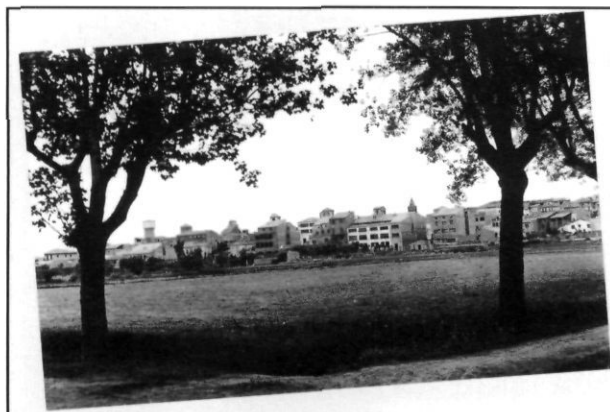
Sió

Núm. 160 - Any 14 AGRAMUNT, juny de 1977

Portada de la revista SIÓ del mes de juny de 1977.

resultats obtinguts en tots i cadascun dels esmentats municipis, però sí vull deixar constància que, segons les dades publicades, la participació ciutadana en la contesa excedí amb escreix el 70% del cens electoral.

Com a nota curiosa he d'esmentar que les meses per anar a votar van ser repartides en dos col·legis electorals: un, com sempre, a les Escoles Nacionals i l'altre al carrer Sió, concretament a Ca l'Escampa, segurament perquè les dependències municipals no reunien les condicions necessàries que la importància de l'esdeveniment exigia. Acaba el reportatge de SIÓ dient que l'escrutini de les paperetes de vots fou llarg i laboriós, perllongant-se fins a les cinc de la matinada i contràriament al que molts esperaven no s'hi permeté la presència de públic. ■



Postals d'Agramunt

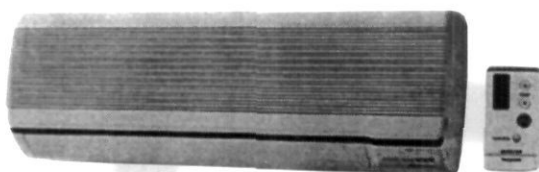
Estic confeccionant un inventari i una col·lecció de totes les postals de la nostra vila, agrairé a les persones que en tinguin que bonament m'ho facin saber. Gràcies!

Joan Puig (telèfon 973 390 815)

SOLÉ

Electricitat

**Per la compra del seu aire condicionat
li regalem un mòbil.
Finançament fins a 1 any.**

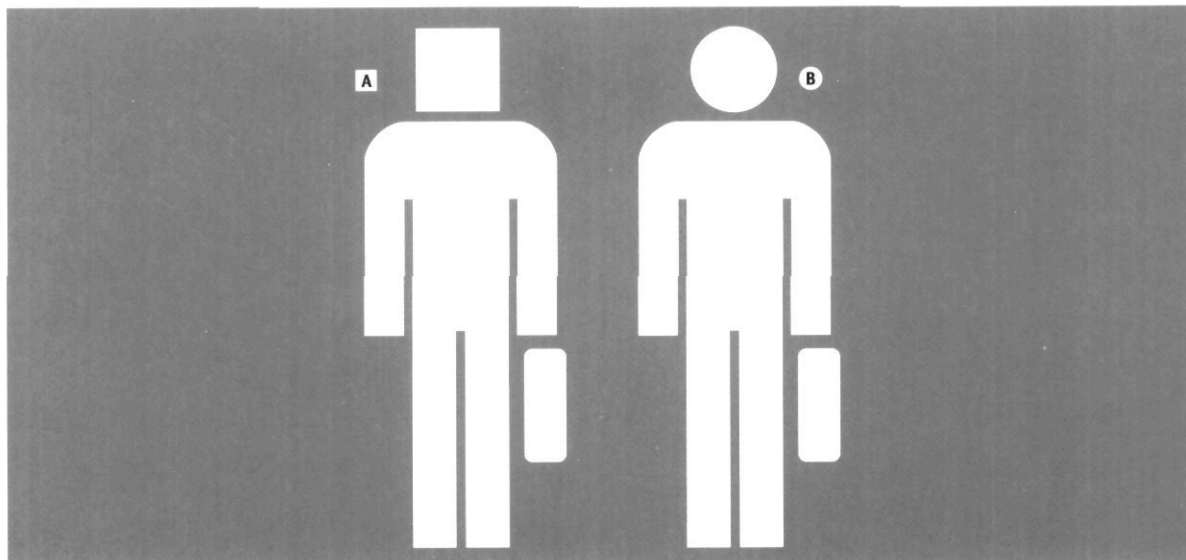


G ducasa
Expertos en Climatización

Tel. 973 39 20 05 - Mòbil 670 21 74 73
Baixada Mercadal, 2 Bxos - Clos, 5
25310 AGRAMUNT

A: "No, gràcies. Jo estic bé com estic"

B: "De veritat puc elegir les franges horàries més barates?"



SOLÉ
Electricitat

NOKIA
CONNECTING PEOPLE

SERVEI TEMPO EMPRESA.
Amena presenta el seu Servei Tempo Empresa. Ara, per primera vegada en telefonia mòbil, vostè té llibertat absoluta per a **decidir l'horari del cost reduït que més l'interessa**. Estudiï en quins moments del dia s'utilitza més el telèfon a la seva empresa i esculli entre dos franges de cinc hores o una de deu, en les quals les seves trucades li resultaran més barates.

es amena
revisión móvil
profesional

Baixada Mercadal, 2 Bxos - Clos, 5. 25310 Agramunt. Tel. 973 39 20 05. Mòbil 670 21 74 73

Segle XX: Les comunicacions

Lluís Pons i Serra

En alguna enciclopèdia antiga s'hi pot llegir, en parlar de la nostra vila, que la carretera de Lleida-La Seu d'Urgell passa per Agramunt. A mi això m'havia fet ballar el cap alguna vegada, però tot té la seva explicació: l'antic camí ral entre les esmentades poblacions sí que passava per Agramunt, en sent a Balaguer venia cap ací i després cap a Ponts. Fou quan construïren la 1313 que de Balaguer la dirigiren cap a Artesa de Segre, deixant de banda la nostra vila; però certes publicacions van repetint de rutina les mateixes dades, sense preocupar-se de posar-les al dia. Fet i fet, aquests errors no maten ningú.

En aquest cas concret Agramunt hi va perdre, perquè a començaments del segle XX ací només teníem la carretera de Tàrrrega a Artesa de Segre, i per dirigir-nos a les altres localitats de les comarques properes ens havíem de gaudir dels antics camins.

A partir de l'any 1910, es va començar a construir la carretera de Cervera,

començant en aquella ciutat. I més o menys en les mateixes dates es va construir la de Balaguer. I fou als primers anys trenta quan van fer la que puja a la serra d'Almenara i es dirigeix cap a Bellpuig.

Oficialment eren carreteres –alguna només «camino vecinal»– perquè hi posaven grava i passaven per sobre un cilindre per apretar-la; però sort n'hi havia que els vehicles de l'època no anaven gaire de pressa i, quan s'esqueia, sabien sortejar els clots.

Que aquestes vies de comunicació es trobin en millors condicions, ampliades i ben pavimentades, és un fet recent que es troba en la memòria de tots.

El transport públic de viatgers, en un principi, era les tartanes que feien de taxi i les diligències o «cotxes de cavalls» pels trajectes més llargs. Després van venir els automòbils de línia, i una ruta que sempre s'ha mantingut és la de Barcelona, Tàrrrega i cap a la Muntanya. Durant molts anys també hi havia la que seguia la Ribera: Balaguer - Agramunt - Cervera i a la inversa; però al final hagueren de plegar perquè alguns dies només hi anava el conductor.

També durant molts anys aquest servei d'automòbils de rodalies tenia, principalment, la finalitat d'enllaçar amb el tren, a Tàrrrega o a Cervera. Van començar els que substituïren les tartanes que anaven cap a Tàrrrega i, més enda-

vant, també era molt popular el cotxe que de bon matí sortia d'Artesa de Segre, passava per ací i permetia agafar el tren a Tàrrrega. I a migdia feia el trajecte a la inversa, agafant els viatgers que arribaven a Tàrrrega amb el tren.

L'abundància d'automòbils particulars ha modificat totalment la xarxa pública de transport de viatgers. Actualment hi ha bones combinacions pel trajecte Barcelona-La Muntanya; però la ruta més còmoda és Agramunt-Balaguer-Lleida, amb servei matí i tarda, exceptuant els dies festius.

En canvi, la minoria d'Agramuntins que no disposen de cotxe propi ho tenen molt malament per anar a Tàrrrega, tot i que aquesta ciutat és la capital de la nostra comarca i el primer esglaó fora vila en qüestions de salut, perquè és impossible anar i venir en un matí o en una tarda. L'excepció en aquestes dificultats és el dilluns al matí amb el cotxe del mercat. El mercat de Tàrrrega, naturalment.

Durant els primers decennis del segle XX, el mitjà ideal de transport era el tren, el qual duia fins a Tàrrrega les principals mercaderies. Però més endavant, l'abundància de camions que porten el gènere fins a casa, de pressa i directament, ha fet anar molt a menys el ferrocarril. És cosa sabuda la decadència de la línia més propera a nosaltres, la que passa per Tàrrrega. Són signes dels temps. ■



EXCAVACIONS TRANSPORTS



Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany



F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA



JOSEP MARTORELL

Elaboració artesana de torrons i massapans

TORRONS FELIX ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Carta a la Montse Guixé i Farreny

Lluís Pons i Serra

He llegit el teu escrit publicat a la revista SIÓ del mes de juliol, on et lamentes que no sortís a SIÓ la defunció del teu pare (epd). Et voldria fer uns aclariments i ho faig com a amic i com a veí del Raval de Puigverd, el carrer on residien els teus pares i on tu també vas viure fins que et vas casar. A més, hi ha la coincidència que fa dos anys la meua dona també va morir a Lleida en unes circumstàncies semblants a les dels teus pares, i tampoc no va sortir a la revista SIÓ.

Estàs en un error quan dius, referint-te al teu pare ...**el fet de la seva mort consta al full corresponent al Regis-**

tre Civil. Si que hi consta, però no al Registre Civil d'Agramunt, perquè mentre no es canviïn les lleis, una defunció s'inscriu al Registre Civil del municipi on la mort s'ha produït. En el teu cas a Lleida, on hauràs d'anar sempre que et convingui un certificat de defunció.

La resposta que dius que et van fer a l'Ajuntament no és correcta. Havien de dir: **A SIÓ només publiquen el que consta al Registre Civil d'Agramunt.** I és una llàstima, perquè s'hauria de buscar la manera de poder informar de tot el moviment demogràfic real de la nostra vila, en aquest cas de la defunció

de tots els agramuntins; la qual cosa seria fàcil d'aconseguir si a més de publicar les dades del Registre Civil, es publicuessin també les que porta el Full Parroquial cada mes, on el senyor Rector fa constar tots els difunts pels quals s'han celebrat les exèquies al nostre temple parroquial, amb independència del lloc on s'ha produït la defunció.

En la forma com dius que van succeir les coses, tens raó de mostrar-te disgustada, però pensa que d'aquesta feta tal vegada millorarà la informació que ens dona la nostra revista SIÓ.

Una salutació ben cordial. ■

Tres notes ben intencionades

Josep Mora Castellà

1. He llegit la notícia sorprenent de Montse Guixé, de com la burocràcia ha fet que el seu pare agramuntí no se'l consideri difunt d'Agramunt pel fet que el traspàs hagi estat fora de la vila. Ara bé, no s'entén com la revista "Sió", més allunyada dels afers legals, oblidi aquestes qüestions de sentit comú. Més aviat m'inclino a pensar que ha estat un oblit de la redacció.

2. Aquesta idea d'escrupolositat a l'hora de fer límits ens porta a casos irracionals, quan aquests límits mai no són iguals i dins un mateix territori ens troben que els límits són diferents a nivell de bisbat, de zona hospitalària, de zona d'escoles

i d'instituts, de partit judicial, etc. A més, avui, amb la millora de les comunicacions, no és bo mirar-se massa el propi melic i, crec, que això és el que li passa a Sió.

Si ens fixem en el seu títol, llegim: "*Sió, Informatiu d'Agramunt i de la Ribera del Sió*"; però des de fa mesos constato que ben poca informació hi ha de la Ribera. Estaria bé que s'estudiés algun sistema per donar una mica més de protagonisme a la Ribera –sense potser haver d'arribar a l'apartat que fa uns anys hi havia dels pobles de la Ribera. O bé, plantejar-se que només sigui informatiu del municipi d'Agramunt.

A més us recomano que augmenteu el

cos de la lletra de l'apartat de l'*Almanac*. El text de Ramon Bernaus és mereix que la gent se'l pugui llegir; sobretot la més gran.

Un personatge com Josep M. Planes amb els coneixements que té, no creieu que hauria de col·laborar o encarregar-se-li alguna feina?

3. Com exemple del que deia, de tractar alguns temes a nivell supramunicipal, és el tema sobre el comerç de Jaume Cots. La problemàtica que planteja és molt semblant a Cervera, a Guissona d'una manera especial, i altres viles en un radi més gran.

Per començar cal felicitar que l'Institut ►

◀ d'Agramunt faci treballs lligats i pràctics respecte la vila. Massa sovint hi ha una separació entre el que s'estudia i el lloc on s'habita. Aquests treballs contextuals crec que són la millor manera de posar en pràctica la teoria i fer adonar a l'alumnat la utilitat que té el seu estudi. Cervera va encarregar un treball semblant sobre el comerç a la Universitat de Tarragona, fet que evidencia la necessitat de tractar aquest tema

seriosament. Per això calen reunions a nivell de poblacions o a nivell de rams o amb la Cambra de Comerç per cercar possibles solucions. Cal plantejar-se temes com: *Perquè gairebé les noves tendes tipus franquícia només volen instal·lar-se a Tàrrrega? Pot influir la forma urbana de cada població? Ens podem quedar sense barris si no hi ha botigues?, etc.*

Amb el canvi de mil·lenni s'està

reformant moltes estructures de la societat. Molts oficis han hagut d'adaptar-se, ha augmentat la competència i tot això implica un replanteig, que obliga les individualitats a col·lectivitzar-se; però bé, això són temes que haurien d'aconsejar els entesos...

Des d'aquí només us volia dir unes paraules ben intencionades cap a una revista que, si la comparem amb les veïnes, la considero modèlica. ■

Comentari a les tres notes

Les tres notes que fa arribar a SIÓ en Josep Mora amb crítiques, comentaris i suggeriments, es mereixen una resposta. En relació al primer tema, cal llegir el text d'en Lluís Pons, que explica clarament i amb prou coneixement, el sistema de publicació dels moviments demogràfics. La redacció, detectat el tema, gràcies a la carta de la Montse Guixé, intentarà esmenar-ho.

Sobre la informació de la resta de municipis de la Ribera del Sió, la nostra revista ha fet un esforç considerable, en diverses èpoques, per tractar-la amb amplitud. Malauradament hi ha hagut

dificultats per trobar col·laboradors perseverants i quan ha calgut de substituir-los quan pleguen. Malgrat això SIÓ no deixa de publicar notícies dels pobles per fets puntuals.

No creiem que la nostra revista es miri el melic, en el sentit limitador de l'expressió. El que sí que fa SIÓ és preocupar-se especialment pels temes més pròxims als nostres lectors ja que aquesta és la raó d'existir de la publicació. Si ella no ho fa, no ho farà ningú. Però mai no ha deixat de mirar més enllà de la Serra quan ho ha cregut convenient. Com exemple, entre

altres, podríem posar el de l'època de la transició.

En relació als comentaris sobre en Josep M. Planes cal recordar que ha format part de la redacció de la revista durant molt de temps, ha estat col·laborador actiu i, més d'una vegada, se li han demanat treballs concrets. A més, SIÓ és obert a tothom, com molt bé saps per la teva experiència en publicar col·laboracions sobre qualsevol tema que t'ha semblat bé i quan t'ha semblat bé.

Sobre el tercer punt, no creiem que calgui cap comentari. ■

Agramunt i/o Waikiki

M. C.

A tots ens agrada que Agramunt es conegui arreu per l'església, els torrns, en Viladot, l'espai Guinovart, les cobles, les sardanes, i per sort, un llarg etc.

Però... arriba l'estiu i amb ell la Waikiki.

És igual ser nadó, vell, malalt, treballador,... solament ser veí d'Agramunt ja és sentir-se faltat als drets i patir: patir la «música» segons el vent; patir els qui *hi beuen*, perden el control i surten a fer de les seves pels entorns; patir la desqualificació i el mal nom que això

comporta i tothom recorda.

Si tant benefici hi té que no l'importa molestar tot un poble i més, LLÀSTIMA que no pugui comprar força respecte i consideració humana, que a tots ens aniria molt bé i segur que hi sortiríem GUANYANT. ■

Preocupació per la portada de la nostra església

Josep M. Almarça Fa

El passat mes de juliol vaig estar a Agramunt. Era dimecres al matí i, després de molts anys, estava passejant pel mercat.

Em vaig aturar davant de l'església disposat a admirar-la una vegada més i, tot d'una, em vaig adonar de l'enorme quantitat de nius d'orenetes que tapaven moltes de les magnífiques escultures de les arcades.

No vull entrar en recriminacions però sí que voldria trametre a qui correspongui, mitjançant l'ajuda de Sió, la meva preocupació perquè la visió de la

meravellosa portada de la nostra església, de la qual tots ens sentim orgullosos, no es converteixi en el nid de totes les orenetes de la contrada.

Crec que la solució és molt senzilla i emprada en tots els monuments del món: Instal·lar una xarxa adequada davant de la portalada que, sense disminuir la visualització de l'obra d'art, impedeixi la utilització natural d'aquesta pels ocells, per altra banda tan entraenyables, tapant i malmetent el que els nostres avantpassats ens han deixat per gaudir-ne nosaltres intel·lectualment.

A més a més, l'escultura rectilínia de la façana facilitaria molt les coses.

Seguint la meva passejada vaig poder comprovar que encara hi ha sobre l'últim senyal de direcció cap al museu (cantonada carrer Sant Joan - Plaça del Mercadal) el mateix adhesiu que fa més d'un any, sense cap mena de respecte, algú va enganxar sobre la paraula MUSEU. Des de llavors, ni els que pertanyen al museu ni ningú no ha aixecat el cap per mirar-se el rètol...?

Gràcies per la seva atenció. ■



Corporación Alimentaria Guissona, S.A.
Traspalau, 8 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 55 01 00 Fax 973 55 07 88

Junts per a l'eficàcia

Junts oferim serveis i productes de qualitat.



La Cobla Riella, a l'Alguer

Des de fa ja una colla d'anys, pràcticament cada estiu, hi ha hagut alguna sortida a diversos països d'Europa per part de la Cobla Jovenívola o de la Riella, a vegades ha estat acompanyant l'Esbart Sant Martí de Barcelona, a vegades representant Catalunya en alguna mostra de grups tradicionals. Enguany, la Cobla Riella ha participat en el XIII Aplec Internacional de la Sardana i mostra de grups folklòrics, que organitza Adifolk amb el suport de la Generalitat, que s'ha celebrat a l'Alguer el dissabte dia 5 i el diumenge dia 6 d'agost. Aquest Aplec pretén donar a conèixer la nostra cultura a diversos països d'Europa a través d'agrupacions culturals tradicionals. Enguany, a més de dues cobles, a l'Alguer hi va haver representació de diversos grups de: bastoners, castellers, cavallets, colles sardanistes, diables i dracs, esbarts, falcons, gegants, música tradicional i bandes de música.

La participació de la Cobla Riella es va concretar en tres actuacions. La primera va tenir lloc el dissabte a la tarda, amb una cercavila pels carrers de l'Alguer



Foto de la dreta: Participant a la Cercavila pels carrers de l'Alguer.

Foto inferior: La cobla va tenir temps de visitar els racons més turístics.

COBLA RIELLA



COBLA RIELLA

juntament amb tots els grups participants. El mateix dissabte, però a la nit, la cobla va acompanyar en la seva actuació els esbarts Ciutat Comtal, Sant Jordi del foment martinenc, Agrupació folklòrica Igualadina i Sant Martí de l'Ateneu Torrellenc. El diumenge a la tarda, i com a cloenda de l'aplec, va tenir lloc una doble audició de sardanes juntament amb la Cobla Tres Turons de Bellpuig. Tant aquesta audició com l'actuació amb els esbarts va comptar amb la presència de les més altes autoritats locals, així com també la del Conseller de Cultura de la Generalitat Jordi Vilajoana i el President de la Diputació de Lleida, el Sr. Pont. També ►

◀ va venir a l'Aplec el Sr. Huguet que, com a alcalde d'Agramunt, va assistir a la recepció que es va fer a l'Ajuntament de l'Alguer i, juntament amb un representant de la cobla, va fer entrega d'un obsequi a l'Alcalde de l'Alguer, consistent en un lot de torrons d'Agramunt, un CD de les Cobles i els llibres «Notícia d'Agramunt» i «La portalada de Sta. Maria».

Pels components de la cobla ha estat una experiència molt enriquidora, no només les actuacions en si, sinó tot el viatge en general, del qual es poden remarcar dues coses: la primera és

l'ambient de festa que es va viure des del primer moment del viatge, ja que durant aquest sempre varen estar en contacte amb altra gent que també anava a l'Aplec, i que estaven predisposats en tot moment per la gresca. La segona sorpresa se la van endur en trobar un bon nombre d'algueresos que parlaven català. Naturalment que ja sabien que a l'Alguer es parlava català, però tenien la idea que només ho feien «quatre vells», i encara que no tothom, sí que varen poder conversar amb diverses persones de diferents edats en el seu idioma. Dels

mitjans de transport que utilitzaren durant el viatge, cal remarcar l'impressionant vaixell en què s'embarcaren a Marsella. Aquest vaixell porta per nom Danielle Casanova, i pot embarcar més de 800 vehicles i 2.150 passatgers, té solàrium, sala de cinema, restaurants, galeria mercat, salons, etc... No cal dir que els membres de la cobla gaudiren d'allò més a bord d'aquest «Titànic».

L'any vinent se celebrarà el XIV Aplec a Coopenage, i sembla ser que la Cobla Riella té molts números per ser-hi... així sigui. ■

Creu Roja Joventut Agramunt: III «Bici-Tomb» Vila d'Agramunt

U n any més i després d'aplaçar-la per culpa de la pluja, vàrem poder realitzar la III edició de la «Bici-

Tomb» Vila d'Agramunt.

En un diumenge bastant assolellat, a les 10:30 del matí, es va donar la sortida

als prop de 70 participants de totes les edats que es van inscriure; la passejada ens va portar des d'Agramunt fins a Puigverd, des d'allí fins a les Puelles i, finalment, tornada a Agramunt, tot per camí i parant dues vegades per descansar.

En arribar a Agramunt, es va repartir un merescut esmorzar i es va sortejar una bicicleta Mountain-Bike per a adult.

Cal remarcar la manca d'incidents i l'alta participació en el que ha estat ja la III edició d'aquesta activitat, que organitza Creu Roja Joventut Agramunt.

Agraïm la col·laboració de tots els participants, de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, Regidoria d'Esports, de Caixa Penedès, de la Policia Local i els Mossos d'Esquadra, esperant poder comptar amb tots ells per a properes edicions. ■





C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT



creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT



NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

**PELS
PÈLS**

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

**SERVEI
DE TAXI**



JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT



Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Entrevista a l'escriptor Ignasi Riera

Glòria-M. Montanyà i Puig

Ignasi Riera va visitar recentment Agramunt en motiu de la presentació de la darrera exposició de Guinovart a l'Espai: *Retaule d'un temps mutilat sobre «Les Decapitacions»*. Vam creure que seria interessant fer-li una entrevista, i per això ens vam desplaçar a Barcelona per parlar amb ell. Per refrescar les memòries recordarem que és un conegut periodista, llicenciat en filologia romànica, membre del Col·legi de Periodistes, polític (Iniciativa per Catalunya-IC) i escriptor, que duu a la seva eskuena diversos guardons literaris importants com són: el premi Ramon Llull (1984) pel llibre *El rellotge del pont d'Esplugues* i el premi Pere Quart d'humor i sàtira (1989) per *Bla, Bla, Bla*.

– Vostè, com a persona d'esquerres i vista la pujada del PP en les darreres eleccions i el buit de poder en el PSOE, creu que l'actual esquerra és viable?

– L'actual esquerra ho té molt malament, sobretot si no fa l'anàlisi de què vol dir que la dreta hagi tornat a pujar. Aquesta anàlisi no es fa si no es té en compte que hi ha noves classes socials. Abans, quan dèiem que algú comprava accions ja semblava que fos una persona de l'altíssima burgesia i, en aquests moments, els que compren accions, els que juguen en borsa són gent que potser tenen un sou i s'estan gastant els estalvis comprant accions; per tant, estan més preocupats pel canvi de la borsa que per les formes de vida democràtiques o per l'estalvi energètic o pels projectes que l'esquerra defensa perquè són més justos pel país. Per tant, hauríem de ser

més sensibles amb les noves problemàtiques. Una altra cosa: fa uns quants anys, qui se n'anava de vacances? Jo, que visc en una ciutat perifèrica com la de Cornellà, recordo que érem de les poques famílies del carrer que se n'anava més de deu dies de vacances; ara, quinze dies de vacances els fa pràcticament tothom. Per tant, el que hem de fer és tornar a analitzar la realitat, tornar a veure qui hi viu, entendre que hi ha una joventut que té molts més estudis que abans, però menys possibilitats de treball i, per tant, tornar a refer el discurs. Si no ho fem d'aquesta manera, podem estar molt temps a l'oposició sense fer res.

– És viable el nacionalisme com a opció política?

– El nacionalisme és una opció política que no té color polític. Hi ha nacionalistes d'extrema dreta, això ho hem vist molt sovint com per exemple Eslovodan Milosevich que és un assassí i és un nacionalista, també Hitler era un assassí i era nacionalista; a Catalunya hi havia nacionalistes de la Lliga que van donar suport a Franco com és el cas de Cambó i nacionalistes com Lluís Companys que van morir assassinats per Franco. Això significa que el nacionalisme, si no hi poses adjectius, no vol dir res. El nacionalisme és com el sostre que cobreix tota una casa, però dins d'aquesta casa hi ha de tot, hi ha una persona que és de dretes i una persona que és d'esquerres. Per tant, definir-se només des del nacionalisme, que és el que ha intentat fer CiU, és amagar l'ou, quan després demostra voler fer una Catalunya conservadora com ja van voler fer els de la Lliga. Tant de bo Catalunya tingués més diners, però, si ara els que administren els diners a Catalunya n'administressin més, tampoc no serviria per reequilibrar-la.

– Què li va semblar l'enrenou de la

desfilada militar que havia de passar per la Diagonal i finalment va passar per Montjuïc?

– El primer que m'ha semblat és que era una maniobra del PP contra l'exèrcit. El PP ha volgut humiliar l'exèrcit, perquè la pujada del PP ha fet que sectors de l'exèrcit en aquests moments vulguin reclamar el protagonisme que els correspon com a dreta dura del país, i després ha estat absolutament desconcertant la posició d'un Jordi Pujol segrestat en aquests moments pel PP i sense capacitat de maniobra. Una vegada dit això, el que penso és que s'hauria pogut aprofitar l'ocasió per fer un debat sobre la defensa a Europa i com entenem tots la defensa d'Europa, i això tampoc no ho ha aprofitat l'esquerra i, en aquest sentit, jo crec que per tothom el resultat ha estat molt frustrant.

– Com a escriptor ha publicat llibres de temes molt diversos: hi ha un fil conductor, un tret comú o cada llibre és una història diferent?

– Jo tinc la sensació que no sóc escriptor creatiu, encara que hagi publicat obres de creació, perquè a mi m'agrada intervenir i posar cullerada en els debats del país. Potser el tret més comú de tots els meus llibres és intentar explicar per què hi ha coses que no s'expliquen mai. Hi ha un llibre meu, petit, que es diu *Crònica apòcrifa dels catalans*, que potser seria el més significatiu. És un llibre que intenta explicar que en nom de Catalunya ens mengem moltes coses, combreguem amb rodes de molí i aquesta és potser la meva gran preocupació. Una altra gran preocupació és la crítica al poder, o sigui, crec que el poder, sigui en l'àmbit familiar, sigui en l'àmbit empresarial, es mou sempre en la frontera de l'ús i de l'abús, és molt fàcil abusar del poder, i com que a la meva vida he viscut molt pendent

◀ dels que abusen del poder, potser el fil comú dels 36 llibres que he publicat fins ara són un crit d'alerta contra l'abús del poder.

– Hi ha algun dels seus llibres al qual tingui més estima, literàriament parlant? Amb algun s'ha sentit més realitzat?

– Sí, m'agrada molt un que es diu *El pacte de Formentera* que és una novel·la juvenil que passa a Formentera; també m'agrada molt un altre llibre infantil que es diu *Ijo què voldria ser?* i m'agrada una mena de carta de confessió que es diu *Lletra de batalla*. En canvi, em semblen francament dolentes les novel·les, des de la que va guanyar el Premi Ramon Llull, *El rellotge del pont d'Esplugues*, la que va guanyar els Premis d'Octubre *L'Honorable Mister R, No arrenqueu els geranis* (en què el tema era interessant, però el desenvolupament com a novel·la és molt dolent) i *Un diputat per no res* (en què la idea també és bona, però el desenvolupament torna a ser dolent); o sigui, que jo sóc el pitjor crític per la meua novel·lística. Com que sempre he treballat en el món editorial, quan algú m'ha demanat permís per reeditar-la li he dit que no, perquè era dolenta. En canvi, penso que llibres com *Off Barcelona*, que parla de l'entorn de Barcelona i que és una mica de sociologia quotidiana, tenen més interès que els estrictament narratius.

– Haver guanyat premis literaris, li ha fet venir més ganes d'escriure? Què ha representat per vostè guanyar-los?

– El primer, *L'Honorable Mister R*, per mi va ser molt important. Jo era una persona que feia molts anys que treballava en el món editorial, era qui havia descobert autors com Carme Riera i havia editat gairebé els primers llibres de Maria Antònia Oliver, llibres de Jaume Fusté, de Jaume Cabrer, de Josep Vallverdú, que avui és el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, d'Emili Teixidor, guanyador de l'any passat. Per tant, jo em sentia molt feliç com a editor. Guanyar un premi literari com autor, va ser la possibilitat que hi hagués un reconeixement per part de la societat literària

que jo no només era pastor d'autors sinó també autor, és a dir, també era bestiar del que escrivia i en aquest sentit, el primer premi em va servir per això. El segon premi, *El rellotge del pont d'Esplugues*, em va servir per una cosa molt més concreta, perquè em van donar diners que en aquells moments necessitava i molt. Reconec que en aquell moment jo feia de regidor de l'Ajuntament de Cornellà, cobrava un sou miserable i no podia dedicar-me a altres feines perquè la feina a l'Ajuntament m'absorbia molt; el premi va ser una mena de bossa d'oxigen per respirar uns quants mesos. Finalment, el *Bla, Bla, Bla*, amb un premi d'humor i sàtira, em va agradar perquè estava situat en la ciutat de Sabadell, que és la de Joan Oliver i on viu un germà meu. Per mi va ser un premi casolà. Quan va venir la roda de premsa del Premi, els periodistes s'havien posat d'acord perquè un d'ells formulés una pregunta que havia de ser la pregunta fatal. Jo ho vaig notar perquè en aquell moment avisaven i totes les televisions es van posar en marxa: «*No li sembla molt estrany Sr. Riera que hagi guanyat un premi que es diu Joan Oliver/ Pere Quart, que era el seu oncle, a la ciutat de Sabadell on viu un germà seu i que l'Alcalde Toni Farrés, que és el qui concedeix el Premi, és íntim amic seu i que a més, en el jurat hi ha una cosina-germana seva?*» Jo vaig dir per sortir del pas que sí, i el que era més greu, és que jo el llibre encara no l'havia escrit! Aquest Premi em va fer molt feliç perquè em recordava una mica el món de Sabadell.

– Parlant de literatura, creu que a Catalunya el català ja està del tot normalitzat?

– Jo crec que cap llengua no està prou normalitzada i aquesta tarda per exemple, en el marc de la Fira del Llibre de Barcelona, presentaré l'obra de Noah Gordon, que és aquell que ara ha fet un llibre sobre la Inquisició, els inquisidors, *L'Últim jueu* em penso que es diu el llibre. Clar, quan tu veus com escriu un personatge així, penses, jo ja voldria pertànyer a una literatura que hagués aconseguit tenir la capacitat expressiva que té l'anglo-americà quan el treballa

un senyor que en sap molt. Quant al català, per exemple, l'aparició de TV3 i les ràdios en català, han servit molt per fer la llengua més fàcil de dir, perquè en contra d'alguns que s'enfaden perquè es publiquen llibres del Buenafuente, del Toni Soler... jo estic encantat de la vida, ja que són persones que ensenyen a parlar un català possible; en el qual, encara no hi ha el català ponentí. Fins i tot, la Mari Pau Huguet que és lleidatana, en aquests moments parla ja en barceloní i a la ràdio hi ha una noia, a Com Ràdio, que encara recorda una mica els seus orígens lleidatans, però, no hi ha el català que es parla a València; malgrat tot, s'ha normalitzat molt el català. Tinc la sensació que en una franja del zero al deu, estem en el quatre o en el cinc de la normalització, no arribem ni a la meitat encara. Per tant, a la teua pregunta de si hem arribat a la normalització del català... No, hi estem arribant; hem passat de l'u i mig al tres i mig, però per arribar al deu encara ens falta una bona estona.

Tinc la sensació que en una franja del zero al deu, estem en el quatre o en el cinc de la normalització lingüística.

– S'ha plantejat la possibilitat d'escriure en un altre idioma pel sol fet de vendre més?

– Alguns articles els he escrit en castellà. Per mi, l'altre idioma seria el castellà encara que sé una mica d'alemany, una mica d'anglès, una mica d'italià i de francès... però no tant com per escriure-hi. El castellà en canvi sí, jo sóc dels que va haver d'estudiar tota la carrera de romàniques en castellà en què fins i tot l'assignatura de català l'estudiàvem en castellà; per tant, sóc de formació castellana. Pel fet de treballar en una editorial que editava llibres en català i en castellà, jo he llegit moltíssim en castellà, o sigui,

no em resulta difícil i fins i tot algun llibre l'he començat a escriure en castellà. Ara, justament aquesta Fira del Llibre de Barcelona ens ha donat un exemple interessant, Justin Garner que és l'autor de *El mundo de Sofía...* ahir, que va ser a Barcelona, jo el presentava i vaig dir que la seva obra havia estat traduïda a quaranta-cinc llengües. Ell digué que la seva obra havia estat traduïda a quaranta-cinc llengües perquè la seva obra ha estat escrita en una llengua que té menys difusió que el català, que és el noruec, va dir que ell no ha deixat mai d'escriure en noruec. També va dir, la conversa es feia en anglès, que el seu anglès és bo, és una persona que sap anglès i que fa molts anys que parla anglès i parla alemany amb facilitat, però que ell era conscient que havia d'escriure en noruec si volia que el traduïssin a quaranta-cinc idiomes, que si escrivís en anglès potser no l'haurien traduït a cap idioma, ni tan sols al noruec. Penso que a vegades tenim complexos estranys, molts que s'han passat al castellà, en aquests moments estan estirant-se els cabells perquè en castellà venen tres mil exemplars i en català en venien quatre mil, o sigui que van passar-se al castellà per vendre més i venen un 15% o un 25% menys. Per vendre més no m'he plantejat canviar d'idioma, el que passa és que si visqués a Madrid, per exemple, i estigués en un barri popular de Madrid, em passaria la vida fent xerrades en castellà i no em sabria gens greu escriure també en castellà, però no seria per vendre més, sinó perquè l'idioma habitual de connexió seria el castellà.

– Ha fet recentment la presentació del llibre, *La biografia de Joan Oliver/ Pere Quart*, per què ha escollit a aquest autor?

– Primer, perquè era oncle meu i el 1952, jo havia escrit un llibre que es deia *El meu oncle Pere Quart* i després perquè el considero un dels escriptors, poetes, dramaturgs, prosistes, periodistes... més importants del segle XX. La seva vida és un resum d'aquest segle. La seva vida, és la d'un personatge que neix pocs dies abans d'acabar el segle passat en una família riquíssima i que acaba morint

pobre; viu a Sabadell, estudia dret a Barcelona, i enlloc d'anar-se'n, com feien les famílies del seu rang social, es queda aquí i ha d'exiliar-se. Quan torna de l'exili ha d'anar a la presó, perd tot el seu patrimoni, passa temporades molt dures i aleshores comença a treballar a la resistència; el veiem a la Caputxinada, a l'homenatge del doctor «Rubió»... i fins un any abans de la seva mort, el 1986, està present a tots els actes de signe reivindicatiu i patriòtic. És un personatge que m'interessava com a escriptor i m'interessa com a figura política. Per tant, penso continuar treballant sobre Joan Oliver/Pere Quart encara en unes quantes coses més.

– Què contestaria a un nen/a que li digués allò de... «Jo vull ser escriptor»? Com creu, personalment, que ha de ser un bon escriptor/a?

– Li diria primer, que llegís molt; segon, que escrivís d'una manera una mica sistemàtica/metòdica, és a dir, que entengui que escriure és sobretot un ofici; si em digués que vol ser ebenista, li aconsellaria que cada dia treballés la fusta; si em digués que vol ser informàtic, li diria que cada dia es posés a l'ordinador a fer jocs; si volgués ser jardiner, que cada dia tallés l'herba... I per ser escriptor és exactament igual; és a dir, l'escriptura és en un 98'7% ofici i en un 1% inspiració, i no a l'inrevés. Amb el que diu «*jo escric poc, però escric molt inspirat*», no hi parlis mai més perquè vol dir que és un estúpid o una estúpida; si vol escriure, ha d'escriure cada dia, ha d'aprendre l'ofici, ha de llegir. A més, en aquests moments hi ha sistemes tècnics per poder editar; per exemple, si a una persona li agrada escriure i diu: és que cap editorial m'edita els llibres! pot fer un recull de deu contes i imprimir-los a través de l'ordinador i fer-ne cinquanta exemplars; no és un cost massa car. Fes-ho i fes-los arribar a cinquanta persones que et mereixin crèdit, que opinin sobre això. És a dir, un sempre escriu per donar a conèixer el que fa, ningú no escriu per a ell sol. Quan Kafka deia al seu amic Marx Brocke: «*dono la meua obra perquè la cremis!*», deia una collonada, perquè a casa seva tenia braser i si volia, només calia agafar-

la i cremar-la. El que Kafka li estava dient és que sobretot no es cremi i sempre que algú us digui que escriu per a ell mateix, fot-li un joc d'hòsties per mentider d'entrada i després ja li direu que esteu en contra de la violència, però que us ha sortit el rampell, perquè d'entrada és un fals o una falsa i no es pot fer mai cas d'aquesta gent.

– Com va sorgir la idea de fer exposició a l'Espai?

– Jo havia treballat amb Guinovart en l'obra de Pere Quart, primer havia treballat sobre la seva vida i després havia treballat sobre Pere Quart; aleshores Guinovart va pensar que podia fer una exposició sobre Les Decapitacions.

L'obra de Guinovart és una obra molt innovadora perquè trenca amb formes que hi havia hagut anteriorment.

– L'exposició, reflecteix l'obra literària del seu oncle?

– Reflecteix un punt important de la seva obra literària que arrenca de la història del segle XX, que és la història de camps de concentració, de feixisme i de la mort programada. En aquest sentit la duresa de l'exposició de Guinovart reflecteix també la duresa del posicionament de Joan Oliver sobre el segle XX.

– Quina és la seva opinió sobre com ha quedat l'exposició?

– Tal i com vaig dir en la presentació, l'obra de Guinovart és una obra molt innovadora perquè trenca amb formes que hi havia hagut anteriorment i va més enllà d'aquestes formes; expressa el camí de la concentració dels elements més punyents de la seva plàstica; és a dir, Guinovart, en aquesta darrera exposició va més enllà de les seves formes pictòriques, les fa més essencials i expressen més duresa a la necessitat de capgirar el món, en el qual hi ha massa coses que no funcionen. ■

«Em passaré la vida buscant-te, pare»

Joan Puig i Ribera

GUILLEM VILADOT, *Abans podríem passar pel Louvre***Pròleg de Jaume Pont****Biblioteca de la Suda Transvària, núm. 7****Pagès Editors, Lleida (2000)****65 pàgines. Preu: 1.250 pessetes**

Aquest llibre pòstum de Guillem Viladot és poesia o és prosa? Encara que la presentació visual del text sigui en forma de versos lliures, crec que és lícit plantejar-se el dubte. El text es podria haver presentat perfectament alineat talment una prosa poètica, que és potser el qualificatiu que millor li escau. Per altra part, es tracta d'una història unitària fonamentada bàsicament en el diàleg entre un pare i un fill. Hi ha, doncs, un fil narratiu o argumental perfectament definit.

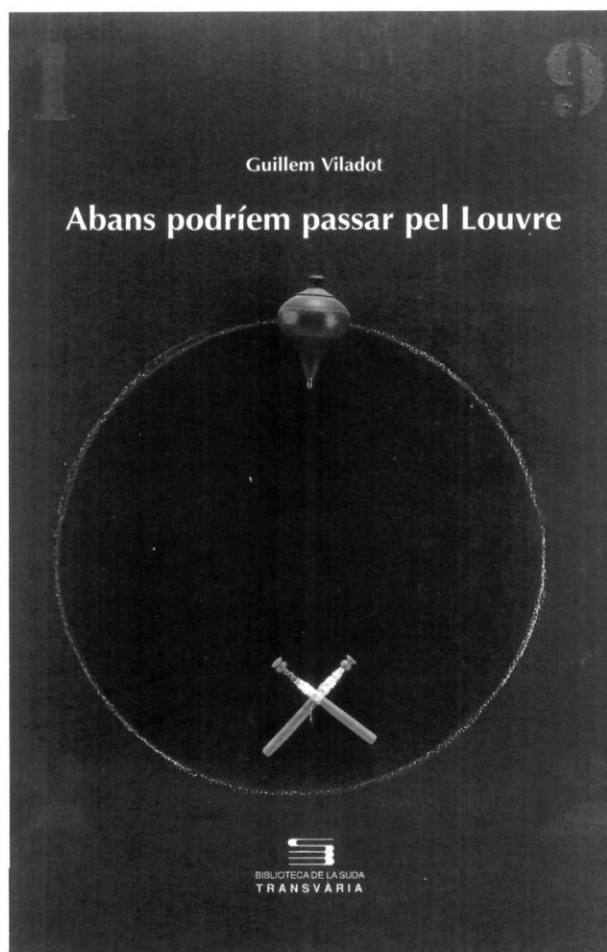
Cal dir, abans que res, que es tracta d'un llibre amb característiques surrealistes, cosa que pot ajudar a entendre certes situacions absurdes o certs estirabots o sortides de to; fets, per altra part, prou freqüents en algunes obres de l'autor de Riella.

Un fill es dirigeix al pare per tal de trobar-lo i de trobar-se. El fill recorda al pare el seu passat (que ell ja ha oblidat) a la vegada que li explica part de la seva pròpia vida: el pare, Wandregisil, va lluitar heroicament amb una metrallera al front de Stalingrad. El fill nasqué a Polònia fruit d'una violació en temps de guerra, encara que en

l'acte de concepció hi hagué amor. La mare morí en el part. El noi, ara casat, ha tingut molts fills, però no són vius perquè en néixer els ofegà; la dona també és

morta perquè la va escanyar. Es dedica a fer poesies i, com que no el premien, mata els membres dels jurats; una vídua d'un dels quals li dóna les gràcies per haver-la alliberat del marit; d'una altra, ell se n'enamora... El fill es dedica també a fer màgia; l'espectacle consisteix en representar que neix d'un gra de blat, d'una locomotora, etc. El pare li demana que faci un xic de màgia; a la qual cosa el fill respon que pretén fer-lo desaparèixer. També explica que va assassinar la darrera dona que va estimar, a qui dedicava poemes inspirats per la mort. El pare li pregunta si li ha escrit mai cap poema, a ell; a la qual cosa contesta que l'ha de matar. El pare proposa, doncs, que per morir vagin a París i que tots dos es llencin abraçats des de dalt de la Torre Eiffel. El xicot, finalment, suggereix: "*Abans podríem passar pel Louvre...*"

En el llibre hi apareixen la majoria dels tòpics de Guillem Viladot, el principal i més destacat, sens dubte, és l'acarament i la incomprensió entre la dicotomia fill/pare. Aquí, el fill busca el pare per eliminar-lo i així alliberar-se dels traumes del passat. Es tracta, però, de dos personatges o d'un sol que juga dos rols a la vegada? Fins a quin punt pare/fill estan lligats amb la pròpia vida de l'autor? Hi ha comunicació real entre ambdós personatges? Després de tants anys (recordem ja "*Els infants de Riella*") i tantes catarsis/obres publicades en què pretenia esventar les cendres, l'autor es retroba a la fi amb els fantasmes



◀ de sempre. Per què va insistir tant G. Viladot amb la figura paterna i la incomunicació entre pare i fill? La solució que proposa, el suïcidi dels dos a la vegada, no és d'alguna manera la premonició o el reconeixement de la indissolubilitat d'ambdós personatges? Pare i fill són la mateixa cosa, igual com qualsevol pare és a la vegada fill. Per això no es pot eliminar el pare, ja que està dins del fill: la mort ha d'ésser conjunta.

Un altre punt són les referències a la mort ("per què l'espant de morir / si tots hem mort / acabats de néixer? / La vida és un morir a preu fet / mentre ens creiem immortals..."), talment l'autor estigués jugant a fer premonicions. Els personatges maten molta gent, però és que a la vegada ells pretenen "matar-se". En aquest sentit es pot dir que és un text que fa estremir per la seva càrrega negativa i trista. La mort es presenta com la via de solució dels problemes, de la solitud i de la incomunicació. Ja hem assenyalat en altres ocasions la solitud

dels personatges viladotians; una solitud que no se sent redimida ni per la presència de l'amor que en un moment pot esclatar ("No puc deixar d'estimar-te / malgrat que aquesta sigui / una etapa difícil / de la meua vida / que és plena de forats / per on s'escapa / el temps / el desig / i la memòria."), ni per la presència de l'art o de la màgia.

En el llibre hi apareixen la majoria dels tòpics de Guillem Viladot, el principal i més destacat, sens dubte, és l'acarament i la incomprensió entre la dicotomia fill/pare.

El lirisme del text ve donat no només pel to i la intencionalitat de l'autor, sinó també pels recursos literaris que hi utilitza repetidament: l'anaforsme, la sinonímia, el gust pel mot rebuscat... El mateix autor hi defineix la poesia com una barreja atzarosa de mots: "faig de poeta / o sigui que agafo paraules / les poso en un cistell / i les remeno / i en surten poemes".

Quan el pare pregunta al fill poeta si mai li ha dedicat algun poema, aquest contesta que n'hi va fer un de llarg que "començava així: / "T'he de matar, pare; / fa massa temps / que et porto a collibè / i no acabo de saber-me a mi mateix / de tant buscar-te." / Sempre he estat desig de tu. / De fet he vingut per acomplir el poema: / matar-te, / car mentre visquis / jo no puc ser jo, / no puc néixer."

No és estrany, doncs, que en Viladot hi escrivís: "Em passaré la vida buscant-te, pare". Un vers rotund que defineix en bona mesura un llibre, una trajectòria literària i una vida. ■

S'està organitzant un SOPAR PER A EX-CAPS I EX-MEMBRES DE L'AGRUPAMENT ESCOLTA VERGE DEL SOCORS. El farem el **dissabte 2 de setembre de 2000**, a la nova casa del Cau.

Els qui hi vulgueu assistir hauríeu d'ingressar 2.500 ptes. al següent número de compte de la Caixa del Penedès: 2081- 0326 - 00 - 0000010074.

Si teniu qualsevol dubte podeu trucar: Isabel Gatell: 973 39 01 80
Josep Camats: 973 39 02 38


Us hi esperem!

SASTRERIA CONFECCIONS FIBAL

Com sempre, els ofereix l'última novetat amb la màxima qualitat.

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria papereria



Plaça del Pou, 2 AGRAMUNT Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

FINQUES SERVI 10

PROPERA PROMOCIÓ

Av. Agustí Ros

NOU CONCEPTE DE CONSTRUCCIÓ

ESPAIOSOS PISOS

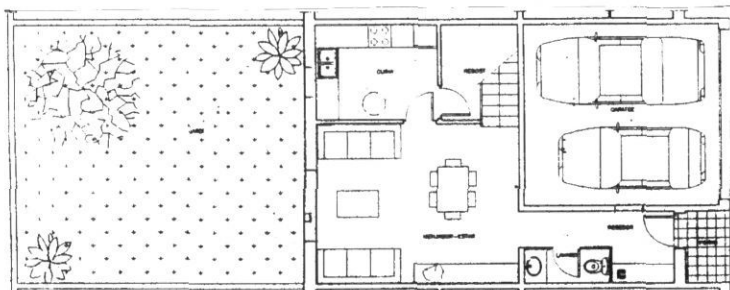
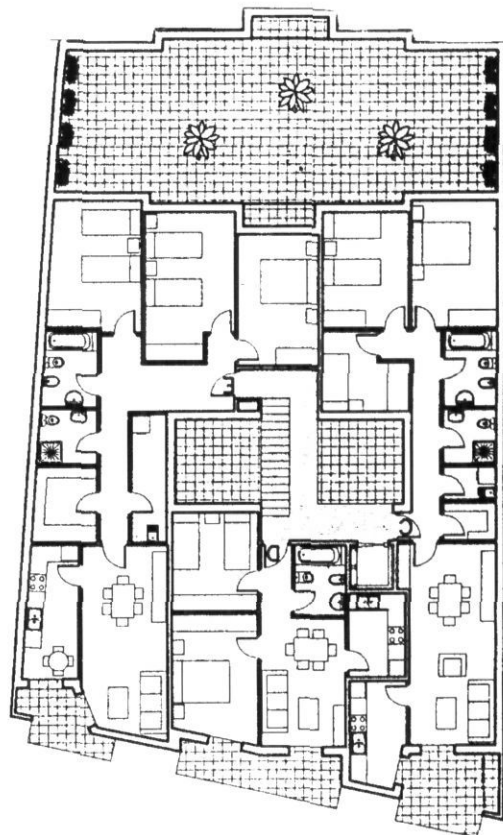
AMB ACABATS DE DISSENY

SITUACIÓ IMMILLORABLE

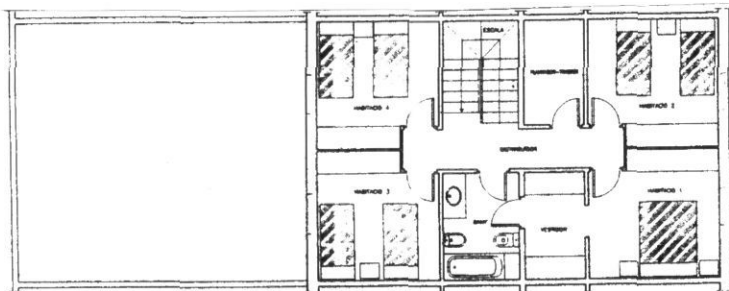
Sup C: 80/85 m²

Sup D: 50/55 m²

Sup E: 90/95 m²



PLANTA BAIXA



PLANTA PRIMERA

**NO T'HO PERDIS!
SERAN ÚNIQUES!**

**CASES ADOSSADES, AMB
ACCÉS DIRECTE AL JARDÍ**

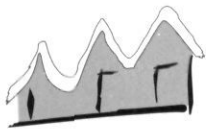
GRANS BAIXOS

ÀTIC AMB SOLÀRIUM

PREGUNTI PREUS I INFORMI'S,
LES CONDICIONS SÓN
IMMILLORABLES

US ESPEREM, VENIU AMB TOTA CONFIANÇA. SEREU INFORMATS DE TOT!

973 39 23 24



FINQUES AGRAMUNT

**l'habitatge que
sempre havia somiat,
ara es fa realitat**

PROPERA PROMOCIÓ

Avinguda de Catalunya

Pisos de 2, 3 i 4 habitacions



- Edifici amb vídeoporter i ascensor
- Zones amb aire condicionat i parquet
- Àmplies habitacions exteriors
- Gran menjador-living amb sortida a la terrassa
- 2 banys amb moble mirall
- Cuina equipada amb vitroceràmica, forn autonetejable i extractor amb dos motors
- Portes interiors massisses d'estil provençal
- Pisos exteriors i totalment acabats

CONFIÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 392 122 · 973 391 734 Fax 973 392 122
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>



AGRAMUNT Tel 973 39 01 42

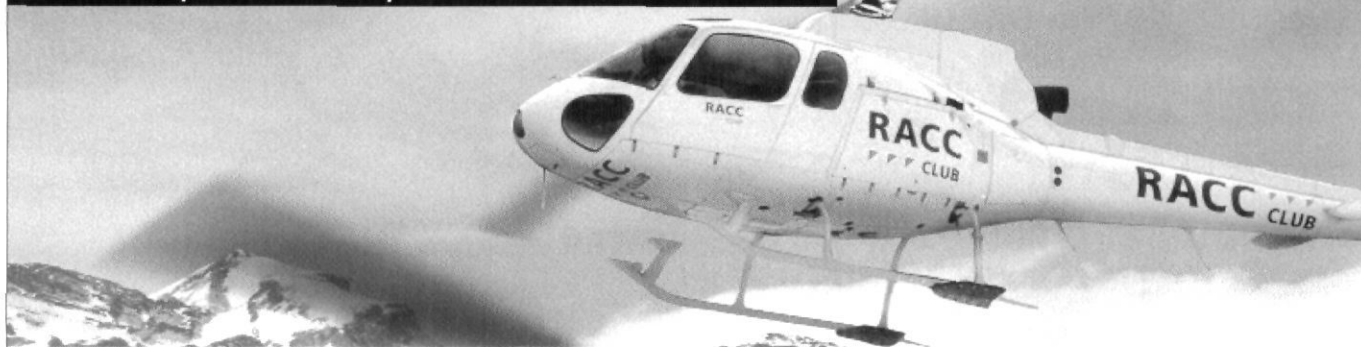


**Banquets
de Noces**

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Si et trobes perdut

pots comptar amb mi



El RACC està sempre al teu costat. Més de 500.000 socis gaudeixen de la millor assistència i d'altres avantatges i serveis.

- Assistència mecànica a tota Europa
- Assistència personal a tot el món
- Assistència sanitària urgent arreu del món, dia i nit, 365 dies l'any
- Assegurances als millors preus
- Recursos de multes gratuïts
- Assessorament en la compra de vehicles...

RACC
CLUB

Fes-te'n soci. Gaudiràs de molts avantatges. Visita'ns i t'informarem.

Corresponsal RACC a Tàrraga: Av. Catalunya, 23 • Tel. 973 50 06 22

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

ES NECESSITA
XOFER D'AUTOCAR

Raó: **973 39 04 81**

Racisme i violència

A. Ponsa

Per més que ho intentem dissimular, el cert és que la nostra societat cultiva un ingent potencial de violència de totes mides, i no cal que ens refugiem en la idea fàcil de voler justificar que l'agressivitat que arrosseguem ens ve donada, simplement, per naturalesa, sinó que hem d'admetre sense pal·liatius que ens ve, en bona part, de les condicions socials en què vivim.

Estem en una societat en aparença benestant, però en realitat no és altra cosa que una societat plena d'injustícies i d'opressió. El que passa és que hi estem tan acostumats que, sovint, no ens adonem del veritable abast de tot allò que succeeix al nostre entorn. Fets que per la seva quotidianitat els emmarquem dins el quadre de la normalitat, haurien de desvetllar tot un seguit de preocupacions, i potser així intentaríem trobar-hi els remeis adients.

L'opressió s'exerceix cada dia sobre molts col·lectius, tant si són col·lectius d'immigrants com si són de dones, d'aturats o, simplement, de discrepats. Així anem veient avui i demà, ací i allà, sense deixar cap racó a l'empara de l'assossec absolut, les diverses cares que ens ofereix la violència.

Per acabar d'embolicar la troca, fa pocs anys que ha nascut un nou problema amb l'arribada massiva, i d'amagatotis, a casa nostra, d'estrangers que busquen desesperadament trobar un lloc on poder-se guanyar la vida més o menys decentment, cosa totalment lícita, al meu entendre. D'entrada no crec pas que els haguem de rebutjar, però potser sí que fóra bo dosificar-ne l'arribada en la mesura possible i, si com diuen, volen integrar-se al nostre país, ho haurien de fer acceptant la nostra cultura i, obligatòriament, emparant-se en les lleis que regeixen ací pel que fa als drets particulars de tots els individus, especialment els que afecten les seves esposes i totes les dones en general. Allò que la cultura, la religió, la tradició i tot el que sigui atorga als homes d'alguns països, no ha de tenir cabuda de cap de les maneres.

El fet de permetre'ls un domini humiliant i de bastonejar-les si cal, encara que sigui en nom dels seus déus, no es pot tolerar de cap de les maneres. Les dones musulmanes poden viure la seva religió i les seves creences, però el viure-les no ha de ser mai la coartada per a la seva esclavitud. Cap home no ha de poder pegar mai cap dona, ni maltractar-la en cap sentit. Aquest ha de ser l'únic principi legal que ha de tenir validesa. Com també és l'únic precepte religiós que pot emetre un déu just.

Prou feina han tingut, i tenen encara, les dones d'occident per desempallegar-se de les imposicions a les quals han estat sotmeses al llarg dels segles. O no? ■

L'ús i l'abús

Joan Puig

No hi ha dubte que el telèfon mòbil és una eina útil i que pot ajudar-nos en moltes circumstàncies i en segons quins tipus de feina. Estic pensant, per exemple, en aquelles persones que viatgen i que, en un moment concret, poden necessitar contactar amb la família o l'empresa; i a l'inrevés. Estic pensant, també, en aquells oficis, com ara el de l'electricista o el mecànic de rentadores, que van per les cases a fer els arranjaments pertinents. Fins i tot qualsevol de nosaltres, un dia determinat, podem sentir-nos "salvats" gràcies a aquest invent cada cop més petit.

Una altra qüestió, però, és l'abús en què sembla que majoritàriament estem caient. Quanta gent va amb el mòbil penjat al damunt les vint-i-quatre hores talment es tractés d'una extremitat més del propi cos? I, si sortim al carrer, quantes persones ens topem que estan parlant amb el mòbil? El fet ja comença a ser habitual, principalment a les grans ciutats. Tanta necessitat tenim de parlar amb algú? Realment creiem que hi ha molts casos que ratllen la paradoxa; en un viatge recent, vam poder comptar en una gran urbs més d'un centenar de persones parlant amb mòbil en el recorregut que vam fer a peu per una llarga avinguda. El cas més paradigmàtic el vam veure quan dos homes que estaven asseguts cara a cara fent el vermut en un bar, parlaven amb el mòbil suposem que amb unes altres persones (si és que no es tractava d'una trucada a tres!). L'excés de comunicació tecnològica ens pot aconduir a la incomunicació humana.

I no parlem del cost de les trucades, perquè amb el ganxo que han trobat les companyies en fer-nos pagar els passos per endavant (sistema que és doble car que l'altre, encara que ningú no ho diu), tothom ho troba baratíssim: "No, si jo només gasto cinc mil pessetes i em dura dos o tres mesos... I a la meva dona, la targeta del seu mòbil encara li dura més... En canvi, la nena ha d'anar a carregar-lo cada mes, perquè ja se sap que amb els amics es truquen per qualsevol cosa... I sort que a l'Institut no els el deixen portar!"

No és estrany, doncs, que el cessat/dimitit Villalonga pugui dir que plega per facilitar les coses, alhora que se l'indemnitza amb 4.500 milionets pels seus "impagables" serveis. Temps era temps, els lladres els tancaven a la presó, avui en dia porten corbata i se'ls paga amb misèries perquè puguin anar tirant... Mentrestant, nosaltres continuem telefonant i telefonant amb el mòbil; a veure si així fem pujar encara més les *stock options*. ■

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

**ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILLS i EMBOTITS**

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...



Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
d'Informàtica
- Material •
Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres



**JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12**



**FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart**

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64
AGRAMUNT



BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

**Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749**



*HOTEL * BAR
RESTAURANT*

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(3linics) Urgell



Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92



Torronaires des de 1775...

· La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrrega, s/n. Telèfon 973 39 06 07

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (IX)

Paulí Ribera

Ans d'entrar de ple a l'any 1986 i a l'època actual de la sardana, crec que és molt interessant i val la pena parlar de molts anys endarrera, i de la manera que es desenvolupà la primera agrupació que va existir a la nostra Vila.

En el núm. 431 de Sió, parlo de quan la Societat de la Barretina estava situada al carrer de la Sabateria (cal Teixidor) i d'una nova «fornada» de sardanistes que va donar un impuls tan gran a la sardana durant aquells anys, que avui en dia en diríem «xapó». Després de fer les sardanes sempre amb orquestra, es decidiren a llogar una cobla i, en endavant, s'interpretaven alternativament entre cobles i orquestres.

De llogar cobla en aquells temps i a més contractar-la de primera qualitat i de comarques llunyanes, crec que en són mereixedors d'un elogi tots aquells agramuntins que en tingueren la iniciativa o que hi col·laboraren.

La primera audició de sardanes que es va fer amb cobla a la nostra Vila, va ser interpretada per la Cobla-Orquestra Els Montgrins de Torroella de Montgrí, el dia 4 d'abril, Pasqua de Resurrecció de l'any 1926, a la plaça de l'Església. I una de les sardanes que van executar fou Verge dels Socors, de l'agramuntí Josep Nadal i Valls.

Pel setembre del mateix any, la Societat de la Barretina s'instal·là al seu propi local situat al carrer Àngel Guimerà, i tot seguit s'hi va construir una agrupació sardanista amb el nom de Foment de la Sardana. Dins de les persones que tiraren el grup sardanista endavant, en Joan Carrera i Batalla (Joan sastre) fou l'ànima de la sardana. Aquest senyor, per motius professionals, era molt amic d'un viatjant de la casa



Ballada de sardanes al Mercadal la Festa Major de 1948.

Panyeries AMAR de Barcelona, que en aquell moment també era secretari del Foment de la Sardana a Ciutat.

Aquell sardanista barceloní influí moltíssim en la bona marxa de l'agrupació, cal reconèixer que els sardanistes agramuntins amb tota la seva bona voluntat quedaven un xic verds amb la resta de comarques barcelonines o gironines i, ben aviat els oferí el llibre, Cent Consells del Foment de la Sardana, del qual en varen treure molts advertiments i, posteriorment, cada 15 dies els enviava el butlletí que editava el Foment de la Sardana de Barcelona.

Ignoro si aquesta agrupació actuava com a lliure o si rebia subvencions per part de la Societat, cosa que fóra molt natural, però sí que tots els afiliats a l'agrupació Foment de la Sardana pagaven una quota mensual de 50 cèntims les dones i noies i d'una pesseta els homes i nois i, quan hi havia diners, llogaven els músics d'Agramunt.

En altres avinenteses he parlat dels primers nois que feren l'aprenentatge de les sardanes cap als anys 1924-25, i que desconeixia les noies d'aquells temps, doncs ara, amb molt d'agraïment, he rebut un llistat de senyores que algunes encara són plenes de vida als seus 90 anys i que em plau reproduir: Antonieta Barnola, Enriqueta Bernaus, Francesca Biel, Josefina Cahelles, Maria Figuera, Maria Lluelles, Rosa Lluelles, Maria Montaner, Teresa Que, Bepeta Ribera, Dolors Roca i Montserrat Solsona entre altres.

Una vegada arribada la guerra civil, els locals de la Societat de la Barretina foren enderrocats i ja mai més no foren reconstruïts, com també va desaparèixer l'agrupació del Foment de la Sardana.

I si aquella maleïda guerra no hagués existit mai, hauríem sabut mantenir aquella agrupació fins als nostres dies? Avui, l'esmentada agrupació tindria 74 anys. ■

Agramunt ja té la seva primera targeta amb denominació d'origen, com els torrons.



Et sents Agramuntí? Doncs ja tens una altra manera de demostrar-ho. «La Caixa» treu la targeta Visa d'Agramunt. La primera targeta que diu d'on ets. **Només has de triar la modalitat de Visa que t'estimis més:** Visa Classic (de crèdit) o Visa Electron (de dèbit). A més pel fet de ser titular d'una Visa d'Agramunt et

beneficiaràs de tots els avantatges de les targetes financeres de «La Caixa». Ara, vagis on vagis, ja pots portar amb tu, Agramunt. Demana la teva targeta a l'oficina de la Caixa d'Agramunt, carrer Sió, 26, tels. 973 39 00 65 i 973 39 00 95 o bé trucant al 902 266 267 o a través de www.lacaixa.es/targetes.

Vine a «La Caixa» i posa't Agramunt a la butxaca.



”la Caixa”

Sardanes

Maria Salamiento

Ami no és que m'agradin molt les sardanes, de fet m'estimo més la música dels Bad Street Boys, o la dels Pets. Cada any, des de casa, sento la música de la Waikiki, i friso perquè arribi l'estiu que ve, ja que els pares m'han dit que m'hi deixaran anar algun dia.

La Senyoreta, però, ens va dir que ballar sardanes era molt maco, i que a col·legi hi havia un grupet que s'ho passava d'allò més bé... i la mare m'hi va apuntar.

Quan vam anar a la primera trobada a Tàrrega, vaig veure una nena que ballava en un altre grup, tenia els cabells rossos i llargs, i els ulls d'un negre intens. Quan arribava el final dels «llargs», saltava més que ningú, i ho feia amb una gràcia i una rialla immenses. Jo no podia treure-li la vista del damunt, la qual cosa va comportar que no estigués per la feina, i quan la monitora va cridar: – «Un dos, un tres i llargs!» jo continués amb els dosos com si res. L'escriadassa de la monitora i la dels companys de rotllana va ser monumental. Però el que més greu em va saber va ser que el grup d'aquella nena se'n reia sense poder dissimular.

De fet, em va semblar que ja l'havia vist alguna vegada per Agramunt, però no sabia ni en quin carrer vivia ni com es deia, ni res d'ella. Acabada la sardana, vaig preguntar als meus amics si la coneixien, i sí, un em va dir que vivia al seu mateix carrer, però que era molt antipàtica perquè mai no el saludava. A mi em va semblar impossible que algú amb aquella cara i aquella gràcia ballant pogués ser antipàtic, però no el vaig voler contradir.

Quan vam acabar la sardana de germanor, ens vàrem barrejar amb els altres grups mentre menjàvem el berenar que ens havien donat, però la colla d'aquella nena era a l'altra punta de plaça i no vaig gosar acostar-m'hi tot sol.

Aquell diumenge començaren les audicions a la Plaça del Mercadal, i a l'assaig de la colla ens van dir que millor que hi anéssim per practicar. Hi vàrem anar amb la mare, i com sempre érem dels primers; no entenia aquella falera per asseure's sempre al mateix costat del Mercadal, quan just al davant de l'escenari (on es veia millor) sempre quedaven taules buides. A poc a poc anaren arribant els meus companys, i quan a la segona tirada dels curts de la primera sardana ens vàrem posar a la rotllana, vaig veure ballar aquella noia rossa dels cabells llargs just davant meu, a l'altra banda de la plaça; el cor em va fer un salt i va començar a anar-me més de pressa.

Llavors em vaig assabentar que a l'altre col·legi també hi havia un grup de sardanes, que és on anava aquella noia, però no se sap ben bé perquè no ens barrejàvem mai els uns i els altres.

A la mitja part vaig preguntar a la mare si em podia apuntar a l'altre grup de sardanes. No em va contestar, però em va mirar amb molt mala cara i per això no vaig insistir.

Vaig aixecar-me per anar a llençar el paper del gelat.

* * *

Té, ja torna a venir aquell nen a llençar un altre paper, va pensar mentre

xarrupava la taronjada, tenia una paperera molt més a prop, a l'altra banda de la plaça, però ell sempre venia a aquesta.

Havia notat que feia dies que l'observava, però quan es creuaven les mirades, ell dissimulava i mirava a una altra banda.

Havia vist aquell nen moltes vegades pel carrer i als aplecs. Era evident que ella li agradava però no sabia com acostar-s'hi. Va pensar que fóra més fàcil si anaven tots al mateix grup, però una vegada que havia preguntat a la monitora perquè no s'ajuntaven, li va contestar que no sé què de no sé «cuantos» que no podia ser.

Ara veia el grup d'aquell nen al mig de la plaça parlant entre ells, es va aixecar, va anar a buscar els seus companys i els va proposar d'anar a ballar junts. De moment se la varen mirar d'una manera com si hagués perdut l'enteniment, i instintivament tots varen mirar de reüll la monitora, que tot i que es trobava lluny d'ells, s'esgarrifaven davant la idea que ho hagués pogut sentir. Li va costar una mica convèncer-los, però després d'estirar-ne un i d'empènyer-ne un altre, els va dur al mig de la plaça. Quan varen ser allà no va saber ben bé què dir, i es miraven els uns als altres amb una certa desconfiança, però llavors va sonar el flabiol i va proposar de ballar junts i es va trencar el gel.

Aquell nen i aquella nena finalment varen poder ballar de costat a la mateixa rotllana... i algunes persones es quedaren a banda i banda del Mercadal amb cara de sorpresa... i un pam de nas. ■

VULCANIZADOS IBARZ

Ctra. de Tàrrrega, s/n. - 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Telf. 973 39 07 34 (3 línies) - Fax 973 39 12 85

**Gaudeix
d'una atenció
memorable.**



**Ara revisem el teu cotxe
amb la mateixa dedicació
que revisem els teus
pneumàtics.
Nou Servei de Manteniment*.**

Si vols gaudir d'un servei de manteniment amb una atenció personal de les que ja no en queden i una garantia professional de les que no se'n troben...

Vine al nostre taller! Gaudiràs d'un Servei de Manteniment memorable, a un preu competitiu.

*El nostre Servei de Manteniment inclou:



Trasbals

J. Pijuan

Es va despertar amb una estranya sensació. Tenia la sensació que hi havia alguna cosa que flotava en l'ambient que no rutilava. En aquell moment no sabia què era, però tenia un mal pressentiment que havia d'esbrinar. Durant una estona observà intrigat l'hora que indicava el despertador. Després agafà el rellotge de polsera de sobre la tauleta i observà també l'hora. Al instant s'adonà que el despertador tenia l'hora endarrerida. Es llevà a corre-cuita i es vestí en un tres i no res. Feia tard. Va prendre les maletes i, sense esmorzar, es dirigí esperitat cap a l'aeroport amb l'esperança d'arribar a temps d'agafar el seu vol. Va arribar a la finestreta de la Companyia en el precís moment que començaven a cridar els passatgers a embarcar. Desesperadament buscà el bitllet i, per més dissort seva, no el trobà de cap de les maneres. Després de reflexionar una mica es recordà que l'havia deixat sobre la calaixera de l'habitació per no oblidar-se'n, però amb les presses se l'havia deixat.

Amb el bitllet ja a la mà i carregat de maletes es presentà de nou a la finestreta de la Companyia. L'avió ja s'havia enlairat. Li van poder assignar un altre vol que sortiria tres o quatre hores més tard, a mitja tarda. Resignat es dirigí cap a la sala d'espera. Havia començat les vacances amb el peu esquerre, però estava ben disposat a acabar-les d'allò més bé. Les hores van transcórrer molt lentament tot esperant el moment. Per megafonia anunciaren que el vol arribaria amb retard. Es va demanar paciència ja que en aquesta època de l'any els retards no eren cap excepció.

No va ser fins a mitja nit que no van emprendre el vol. Pocs minuts després d'enlairar-se, el pilot va ordenar de do-

Desesperadament buscà el bitllet i, per més dissort seva, no el trobà de cap de les maneres. Després de reflexionar una mica es recordà que l'havia deixat sobre la calaixera de l'habitació per no oblidar-se'n, però amb les presses se l'havia deixat.

nar mitja volta en observar una petita fallada en el comandament. No va ser res, i una hora més tard reempenien el viatge. Una de les hostesses els va demanar disculpes per aquest contratemps i els va desitjar que gaudissin del vol.

El trajecte es desenvolupava a la perfecció. Des del seu seient a la vora de la finestra contemplava l'immens cel estelat i en contemplar-lo l'envaïa una sensació de pau. De tant en tant alguna petita turbulència de poca importància trencava aquell encanteri, però de seguida se submergia de nou en aquell estat d'èxtasi. Al cap d'una estona, quan ja havien recorregut mig trajecte, els embolcallà una gran tempesta sorgida del no-res. Era tan potent que van haver d'aterrar en un petit aeroport de ves a saber on.

Queia pedra. Una espessa cortina de pedra planava sobre ells formant una catifa que s'anava incrementant per moments. Arrecerats del mal temps dins

la terminal de l'aeroport, contemplaven impotents com la tempesta els anava aïllant del món exterior. I després vingué l'aigua per si no n'hi havia prou amb la calamarsa. La infernal tromba d'aigua començà a inundar-ho tot. Les pistes es negaren d'aigua i semblaven ara un immens basal. La terminal no se'n va escapar i l'aigua començà a filtrar-se cap a l'interior a més no poder. Les maletes suraven amunt i avall i ells van haver de buscar llocs elevats per a resguardar-se. Alguns, fins i tot, van improvisar les maletes com a mers flotadors. Al cap de dos dies d'aïllament la tempesta es difuminà com si res i les aigües van començar a minvar deixant un aspecte desolador al seu voltant. Quan tot tornà a la normalitat van poder reemprendre de nou el vol. No sabia ben bé com havien sobreviscut, però allà es trobava de nou contemplant el cel infinit.

Sense més contratemps l'avió arribà a la seva destinació. Una de les hostesses va agrair-los la confiança de volar amb aquella línia aèria i els va desitjar haver gaudit del vol. S'encaminà a buscar l'equipatge. Les maletes donaven voltes i més voltes sense parar. La gent les anava agafant i la cinta es buidava a poc a poc. Al final va veure que el seu equipatge no hi era. Després de fer la corresponent denúncia va dirigir-se cap a l'hotel a descansar i a esperar notícies sobre el seu equipatge.

El soroll el va despertar. Era l'hora. Es llevà sense presses ja que tenia prou temps de sobres. Després de ben esmorzat agafà l'equipatge i es dirigí cap a l'estació de trens. Allà comprà una revista i començà a llegir-la mentre esperava el seu tren. Li hagués agradat de fer el viatge en avió, però li feien massa por les altures. ■

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16



C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn
Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni



ELECTRICITAT

F. MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor



A. Juan Fort
Creacions

Disseny exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

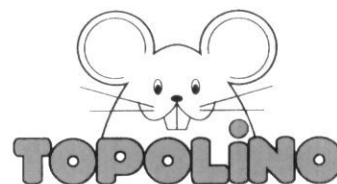


Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT



Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT - Lleida

«La Bepeta». Renovar-nos, reviure

A Teilhard de Chardin

Em penso Josep que som atípics. Jo no voldria equivocar-me però, no en el sentit que altre podria entendre-ho, sinó tot el contrari. Voldria que fos compartida la nostra manera de pensar. Que a la nostra edat, en sobrepassar els seixanta anys, ens preparéssim per l'anada cap el més enllà, sense por de cap mena, en lloc de viure i procurar, el poc o molt que ens queda de vida, passar-nos-la el més bé i millor possible. Què és el més bé i millor? Fer bones festes i viatges procurant només estar bé de salut per conèixer món? Però agafar el brau per les banyes no és freqüent, treure el cap de sota l'ala, fa por. I una barreja de fe i/o de superstició, passa per la nostra ment i, seguint el corrent de la majoria (amb una naturalitat i senzillesa admirables, però), seguim vivint enyorant el passat i angoixats pel futur.

I per lluitar contra aquesta angoixa,

procurem distreure'ns amb jocs esportius, llegint bestsellers, mirant la televisió; vaja, matant el temps. No capficant-nos gens si podem i, res de pensar. Ni d'endinsar-nos en els grans, immensos paisatges del nostre món interior; això fóra ridícul del tot.

S'ha de ser valent, per sobreposar-nos a l'opinió que tenen alguns joves de la gent gran. No volen escoltar gaire el que se'ls diu, et consideren, et tracten amb una certa pena, amb llàstima, pel sol fet de ser vells. Estan segurs que estem angoixats, i no s'adonen que tenim una vida interior que ens ha fet soferts, durs i rics en el fons. I que tenim suficient delicadesa, tendresa i condescendència, que ens permetrà sobreposar-nos a tot, que donarem sempre bé, per mal que se'ns faci. Aquesta serà la lliçó que els joves assimilaran a mesura que s'aniran fent grans. Cal ser vell per veure això, per entendre-ho. Cal dir, però, que a la

seva edat nosaltres no érem millors que ells; érem pitjors.

– Bepeta, com t'has embalat, com entenc tot el que dius. És tan difícil precisar, pel contradictori que és, perquè parles d'actituds, de sentiments, de totes aquelles coses que no es poden definir, explicar ni entendre, sols amb paraules, l'intel·lecte. Però que les persones, senzilles i humils, saben, entenen, senten i comparteixen. I, desgraciadament, no aquelles altres que són fredes i calculadores, que tot es creuen saber-ho, que tot ho volen, que tot ho tenen, però els manca la puresa de cor, l'amor al proïsme, saber què vol dir en realitat la paraula AMOR. Això no els interessa, ells només desitgen tenir més i més, sobretot poder i diners.

Agramunt, agost de 2000

cultura

Nits amb música

J. Pijuan

El diumenge 16 de juliol, l'Orquestra de Cambra de l'Escola Municipal de Música de Tàrrrega va actuar a Agramunt, en el marc de l'Església Parroquial, dins el cicle "Nits amb Música" patrocinat pel Consell Comarcal de l'Urgell.

Sota la direcció de Josep Lluís Puig

l'Orquestra de Cambra va interpretar: **Concierto Grosso n. 2 Op. n. 2 en Fa Major** d'A. Corelli, "**La Primavera**" **Concert per a violí i cordes de "les quatre estacions"** d'A. Vivaldi, **Concert per a guitarra i corda en Re M** d'A. Vivaldi i **Concert de Brandenburg n. 5 en Re M** de J. S. Bach. El concert

va ser seguit per unes dues-centes persones.

Amb aquest cicle musical desenvolupat al llarg de tot el mes de juliol, el Consell Comarcal de l'Urgell ha volgut promocionar alguns conjunts musicals de l'Urgell i oferir una bona oferta cultural a tots els municipis de l'Urgell. ■

VIATGES



L'EIXIDA TOURS S.L.

G.A.T. G.C. - 311

SORTIDA: 11 d'octubre de 2000

DURADA: 6 dies

PREU: 64.400 ptes.

PARÍS

1r dia - LLEIDA/TÀRREGA/AGRAMUNT-PARÍS. Sortida a l'hora convinguda en direcció a París. Dinar en ruta per compte del client. Finalitzat aquest, continuació del viatge fins arribar a París. Sopar i allotjament a l'hotel.

2n dia - PARÍS.- Esmorzar i matí lliure per visitar la torre Eiffel (sense entrada) i realitzar compres als magatzems Laffayette (visites incloses). Dinar a l'hotel. A la tarda es podran realitzar les visites al París històric: Catedral de Notre Dame i la Santa Capella. Sopar i allotjament a l'hotel.

3r dia - PARÍS - EURODISNEY - PARÍS. Després d'esmorzar, excursió facultativa al parc temàtic més gran d'Europa, on gaudirà de totes les seves atraccions, coneixerà el carrer «main street», on es traslladarà a les Quatre Terres: la de la Frontera, la dels Descobriments, la de les Aventures i la de la Fantasia. Dinar al parc per compte del client. A l'hora convinguda, tornada a l'hotel de París. Sopar i allotjament a l'hotel.

4t dia - PARÍS.- PENSIÓ COMPLETA A L'HOTEL. Finalitzat l'esmorzar, visita pel París modern: Centre Pompidou, La Defense i les Halles. A la tarda, visita panoràmica de la ciutat: París d'ahir i d'avui (Camps Elisis, Arc del Triomf, Sagrat Cor, etc...). A la nit, visita de la Torre Montparnasse i Bateau Mouche.

5è dia - PARÍS - VERSAILLES - LYON. Finalitzat l'esmorzar, sortida per visitar Versailles i els seus jardins. Dinar a l'hotel de París. Finalitzat el mateix, sortida en direcció a Lyon. Sopar i allotjament a l'hotel.

6è dia - LYON - FIGUERES - AGRAMUNT/TÀRREGA/LLEIDA. Després d'esmorzar, continuació del viatge fins a Figueres. Dinar en un restaurant. Arribada al nostre punt d'origen i FI DELS NOSTRES SERVEIS.

EL PREU INCLOU:

- Autocar de luxe.
- Pensió completa durant tot el circuit, excepte el dinar del 1r i 3r dia.
- Guia-acompanyant.
- Visita a la torre Eiffel, sense entrada, i als magatzems Lafayette.

OBSERVACIONS:

- Es pagarà el suplement de l'habitació individual.
- 5% descompte per la tercera persona, compartint l'habitació triple.

CONSULTI EXCURSIONS FACULTATIVES

Demani informació al telèfon 973 39 17 34

Adéu al bolquer!

Equip Pediàtric

ABS Agramunt

NORMES PER TREURE EL BOLQUER

De «Olvídate del Pañal», de M^a Luisa Ferreros Tor, Tibidabo Ediciones, Barcelona 1998

• Edat més apropiada:

Dels 2 anys als 2 anys i mig.

O bé quan el nen mostra tres o més d'aquests signes:

1. L'espai entre dos pipís és d'unes 3 hores, i les deposicions són regulars (1 o 2 / dia).
2. El nen combina paraules i es pot conversar amb ell. Distingeix l'abans i el després.
3. El nen és capaç d'esperar uns minuts.
4. El nen rebutja els bolquers, vol imitar els més grans i s'asseu a l'orinal.

Generalment les nenes deixen abans que els nens l'ús dels bolquers.

Si s'iniciés més tard, podríem provocar problemes d'aprenentatge i de mals hàbits al nen.

• **Època de l'any:** L'estiu, per poder tenir el culet sec i a l'aire si convé.

• **Durada de l'aprenentatge de l'adquisició de l'hàbit:** d'una setmana a un mes.

• **Motivació:** «estat de llibertat que els apropa més a la gent gran». Millor oferir-los jocs i dedicació que no pas recompenses materials.

• Actitud dels pares:

- Cal ser indulgent quan se li escapi. No s'ha de renyar. Se li ha de tornar a explicar amb calma.
- Els dos pares i els cuidadors han de seguir una actitud i una actuació similar.

• Hàbit nocturn:

- Iniciar-lo igual que el diürn.
- No pot iniciar-se més tard de 15 dies, després d'haver iniciat el diürn, ja que si no fos així el nen aprendria a desconnectar-se i a no controlar l'orina durant la nit.

• Metodologia:

- Disminuir la ingesta de líquid en les últimes hores del dia.
- Treure el bolquer durant el dia.
- Posar el nen a l'orinal cada hora, i anar espaiant aquest temps a mesura que es va coneixent la regularitat del nen.
- Per facilitar l'acció val més que el nen vagi lleuger de roba.
- Elogiar el nen cada cop que aconsegueix orinar i/o defecar a l'orinal.
- No renyar quan es fa pipí o caca fora de lloc, en tot cas convidar-lo amb molta calma i benvolença que ens ajudi a netejar, donant-li a entendre que confiem en les seves capacitats perquè no torni a passar.
- Quan el nen ja ho controla de dia, ja ho podem aplicar a la nit. Podem utilitzar llençols impermeables.

Si el nen no ho aconsegueix (tant de dia, com de nit) no se li ha de tornar a posar els bolquers. Cal donar-li temps (15-21 dies) per assumir l'aprenentatge, sinó, el desorientaríem en aquest procés. Val la pena fer l'esforç de rentar llençols o de despertar-nos més sovint en aquesta temporada.

• Altres consells:

– Evitar iniciar l'hàbit en època de canvis: inici de l'escola, arribada d'un germanet, canvis de domicili, sortides de cap de setmana,...

– Si es mulla, no permetre que vagi a dormir al llit dels pares, perquè després l'orinar-se li serviria com excusa.

– No comparar, ni castigar, ni culpabilitzar.

– No fer comentaris negatius davant dels altres.

– Els pares han de tenir una actitud tranquil·la i segura.

– Si el nen es mulla al llit no ha d'anar a dormir amb els pares.

Hi ha nens que pateixen una enuresi primària, i adquireixen l'hàbit una mica més tard, dels 3 als 5 anys. A partir dels 5 anys, un cop descartats pel pediatra altres problemes, es pot aplicar el mètode bedwetting. ■



La Revista d'Agramunt
i de la Ribera del Sió

Subscriuiu-vos-hi!

*Nova
obertura*

Calçats
Mary

**COMPLEMENTES ESPORTIUS • MARROQUINERIA
BOLSOS - MALETES VIATGE • PERFUMERIA (novetat)
LLAMINADURES**

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5 • Tel. 973 39 20 55 • **AGRAMUNT** (Lleida)

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ
ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25



PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9
C/. Institut, 30

Tel. 973 390 091
Tel. 973 392 440

25310 **AGRAMUNT**



*LListes
de
Noces*

Per a tota la vida...

CUÑAT
La Gran Botiga

973390115
AGRAMUNT

Programació de la Festa Major

DIJOUS, 31 D'AGOST

10 del matí - c/ de l'Ensenyament

XXII PINTADA DE MURALS

El tema és lliure. Els grups seran entre quatre i sis persones. Cal portar els pinzells i els recipients per posar la pintura. Inscripcions del 28 al 30 d'agost a les oficines de l'Ajuntament. La trobada serà al mateix carrer. Hi haurà obsequis per a tots els participants.

5 de la tarda - Gimnàs Institut

VI OBERT DE BADMINTON - Vila d'Agramunt

Inscripcions mitja hora abans al mateix gimnàs.

7 de la tarda - Ajuntament

PREGÓ DE FESTES

A càrrec de la presidenta de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, Sra. CARME VIDAL I HUGUET.

A continuació - inici plaça Església i carrers de la Vila

CERCAVILA POPULAR

Amb els gegants i capgrossos d'Agramunt, acompanyats pels GRALLERS D'AGRAMUNT.

Tot seguit - plaça Església

GRAN TRACA I JOCS JAPONESOS

Anunciant l'inici de la Festa Major.

2/4 de 8 de la tarda - Espai Guinovart

Inauguració de l'exposició col·lectiva HOMENATGE a GUILLEM VILADOT. Amb la col·laboració de Teatredetics.

10 del vespre - passeig Josep Brufau

CANTADA D'HAVANERES

Amb els grups BOIRA i PORT BO. Ens cremarà el ROM l'Escola de Futbol Gerard Gatell.

A continuació, pels que prenen «l'última copa»

Jazz, Blues i Bossa Nova: SING SWING en directe.

DIVENDRES, 1 DE SETEMBRE

10 del matí - plaça de l'Església

XOCOLATA DESFETA I COCA amb sucre

Per als més goluts de la Vila.

2/4 d'11 del matí - plaça de l'Església

IV GIMCANA POPULAR

A càrrec de la CREU ROJA JOVENTUT d'AGRAMUNT. Les inscripcions es faran a la mateixa plaça mitja hora abans de començar. I pels més nets, tot seguit, la «3a GUERRA DE FARINA».

12 del migdia - sala de conferències del Casal Agramuntí

INAUGURACIÓ DE LA II MOSTRA DE PINTURA AGRAMUNTINA

Exposició de quadres i pintures de diversos artistes agramuntins. (També s'exposaran els dissenys per a la portada i cartell de la Fira del Torró). (Se servirà cava a tots els assistents).

2/4 d'1 del migdia - sala de conferències del Casal Agramuntí

LLIURAMENT DEL PREMI AL DISSENY GUANYADOR DE LA FIRA DEL TORRÓ 2000

1 del migdia - plaça del Mercadal

AUDICIÓ I BALLADA DE SARDANES

A càrrec de la COBLA AMOGA.

6 de la tarda - plaça del Pou

ESPECTACLE INFANTIL

A càrrec del grup OLLA BARREJADA d'AGRAMUNT.

2/4 de 8 de la tarda - davant del Parc de Bombers

ESCUMA PER A PETITS I GRANS

8 del vespre - plaça del Mercadal

BALL DE TARDA amb l'orquestra AMOGA

12 de la nit - plaça del Mercadal

BALL DE NIT amb l'orquestra AMOGA

1 de la nit - inici: Ctra. de Puelles

CORREFOCS AMB L'ESPETEC

(Es recomana portar vestimenta adequada).

2/4 de 2 de la nit - pavelló poliesportiu

II FESTIVAL DE MÚSICA ELECTRÒNICA amb:

- Dj. MARK RYAL (Scotland)
- Dj. DOMINIQUE CAPELLO (Resident Sub club, Glasgow)
- Dj. TONI VERDI (Florida 135)
- Dj. ROBERT (Bakomba)

Organitza: COL-LECTIU EL NUS

Col·laboració: 1.000 ptes.

DISSABTE, DIA 2

De les 10 del matí fins les 2 del migdia - passeig J. Brufau

GRAN PARC INFANTIL

Amb toro mecànic, inflables, motos elèctriques, car...

11 del matí - passeig J. Brufau

EXHIBICIÓ I TIRADA POPULAR DE TIR AMB ARC OLÍMPIC

Amb el Club Arquests Segrià

11 del matí - piscines municipals

XXI CURSA DE LA FESTA MAJOR

2/4 de 12 del matí - c/ dels Horts

MINITENNIS AL CARRER

Organitza: Club Tennis Agramunt

1 del migdia - plaça del Mercadal

AUDICIÓ I BALLADA DE SARDANES

A càrrec de la COBLA SELVATANA

6 de la tarda - plaça del Mercadal

CUCANYES PER A PETITS I ELS QUI NO HO SÓN TANT

Organitza: Agrupament Escolta d'Agramunt (CAU)

A continuació - carrers de la Vila

RUA amb «XAROP DE CANYA»

Patrocina «Festiu 2000» Caixa de Manresa

8 del vespre - pavelló poliesportiu

BALL DE TARDA amb l'orquestra SELVATANA

12 de la nit - pavelló poliesportiu

BALL DE NIT amb l'orquestra SELVATANA

A la mitja part

COTTON BALLET

Ballet rus, acrobàtic, tango... i molta cuixa

2/4 d'1 de la nit - plaça del Pou

MAMMA MUEC ROCK amb

STRENOS i DANI NEL·LO y LA BANDA DEL ZOCO

DIUMENGE, DIA 3

10 del matí - Club Tennis Agramunt

GRANTORNEIG DE TENNIS FESTA MAJOR 2000

12 del migdia - plaça Espai Guinovart

DEMOSTRACIÓ I EXHIBICIÓ D'AIZCOLARIS

Tall al tronc i aixecament de pedres (tradició basca).

1 del migdia - plaça de l'Església

«LOS BALLS DEL POBLE»

- Dansa de canuts i rams (Colla Estol)
- Ball de gegants
- Ball de l'Àliga
- Exhibició casteller (Castellers de Lleida)
- Cobla del Diatònic

1 del migdia - plaça del Mercadal

AUDICIÓ I BALLADA DE SARDANES

A càrrec de la COBLA PONENT

5 de la tarda - Casal Agramuntí

CAFÈ CONCERT

Amb: Trumfos són oros

5 de la tarda - camp de futbol

PARTIT DE FUTBOL. Amistós entre:

C.F. VILANOVA DE L'AGUDA - E.F. GERARD GATELL AGRAMUNT (2a. Regional)

De 6 a 7 de la tarda - carrers de la Vila

XII MOSTRA DE CERCAVILA TRADICIONAL I POPULAR DE CATALUNYA

CERCAVILA TRADICIONAL amb:

- Grallers: Agramunt, la Pessigolla, els Bordons
- Cobles: Tres quartans, Flabiolaires
- Falcons de Vilafranca del Penedès
- Ball de l'Àliga: Agramunt, Barcelona
- Mulassa de Tarragona
- Ball de bastons de Gelida

7 de la tarda - plaça de l'Església

REPRESENTACIÓ DELS BALLS

8 del vespre - plaça de l'Església

CLOENDA DE LA MOSTRA AMB EXHIBICIÓ DELS FALCONS DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS

8 del vespre - pavelló poliesportiu

BALL DE TARDA amb l'orquestra MONTGRINS

10:15 de la nit - camp de futbol

CASTELL DE FOCES

Realitzat per PIROGESTIÓ, SL. Guanyadors del primer premi del jurat i del públic del Concurs de Focs d'Artifici de Tarragona

12 de la nit - pavelló poliesportiu

CONCERT I BALL DE NIT amb l'orquestra MONTGRINS

Tot seguit - pavelló poliesportiu

FI DE FESTA (si el cos encara ho permet!) amb K-MELOT

DILLUNS, DIA 4

2/4 de 8 de la tarda - plaça del Mercadal

CINEMA AL CARRER amb la pel·lícula SI M'ADORMO NO LA MIRO!

Tots els actes són gratuïts

DIVENDRES, DIA 8

8 del vespre - sala d'Actes de l'Ajuntament

Ple Extraordinari

Nomenament del Sr. LLUÍS PONS i SERRA fill il·lustre de la vila d'Agramunt

ACTES RELIGIOSOS

Dissabte, dia 2 de setembre

A les 12 del matí, a l'Ermida del Sió, **MISSA DE CAMPANYA** en honor a la patrona de les Festes, la MARE DE DÉU DELS SOCORS.

Diumenge, dia 3 de setembre

A la Parròquia, Misses a les 9, a les 12 (SOLEMNE) i a les 8 de la tarda.

Dilluns, dia 4 de setembre

A les 11 del matí, a la Parròquia. **MISSA PELS DIFUNTS DE LA VILA**, amb un record especial pels qui han mort durant l'any.

Divendres, dia 8 de setembre

FESTA DE LA PATRONA, MARE DE DÉU DELS SOCORS (Verges trobades)

A les 9: Missa a l'Ermida del Sió

A les 12: **MISSA SOLEMNE** cantada, a la Parròquia, Ofrena Floral a la Patrona i Besamans.

A 2/4 de 8 de la tarda:

– Solemnes Vespres de la Mare de Déu

– Acte de Consagració - Besamans

EXPOSICIÓ A LA SALA DEL FOMENT PARROQUIAL

Dijous, dia 31 d'agost a 2/4 de 8 de la tarda, **INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ «TREBALLS MANUALS D'AHIR I D'AVUI».**

Restarà **OBERTA** els dies de la FESTA MAJOR. Veure horaris a part.

DILLUNS, DIA 11 DE SETEMBRE DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

11 del matí - plaça 11 de setembre

OFRENA FLORAL I LECTURA DEL MANIFEST (Totes les entitats interessades a participar en l'ofrena floral, poden passar en hores d'oficina per l'Ajuntament, fins el divendres 8 de setembre, per tal d'organitzar i coordinar l'ofrena).

12 del matí - plaça del Pou

VIII CONCURS DE COLLES SARDANISTES

Puntuable pel:

XXVI CAMPIONAT DE LA TERRA FERMA

Patrocina:

Ajuntament d'Agramunt

Consell Comarcal de l'Urgell

Diputació de Lleida

Generalitat de Catalunya

Organitza:

GRUP SARDANISTA ESTOL

A càrrec de la **COBLA JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT**

A les 8 de la tarda - plaça del Mercadal

AUDICIÓ I BALLADA DE SARDANES

A càrrec de la **Cobla RIELLA D'AGRAMUNT**

L'Ajuntament d'Agramunt i el Consell de Festes demanen a tots els ciutadans, la seva participació en els actes de la Diada Nacional de Catalunya, així com la col·locació de senyeres als balcons.

ROS 1, S.A.

PRECISA PER A
LA SEVA FÀBRICA
A ARTESA DE SEGRE
(LLEIDA)

- *Enginyers Tècnics Industrials (coneixements Autocad).*
- *Xofers Carnet de 1a per a repartiment de mobles.*
- *Oficials maquinistes per a fusteria.*
- *Peons.*

Interessats trucar al 973 40 03 29
Preguntar per Antoni Xuclà



LLOGUER
ROIMAR S.L.

C/ Institut, núm. 2 Agramunt

Telf.: 973 39 27 26



Preguem a Déu per

Neus Salse i Rosal

Viuda de Benigne Somion i Puig

qui morí cristianament el dia 21 de juliol de 2000,
a l'edat de 86 anys, havent rebut els
Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

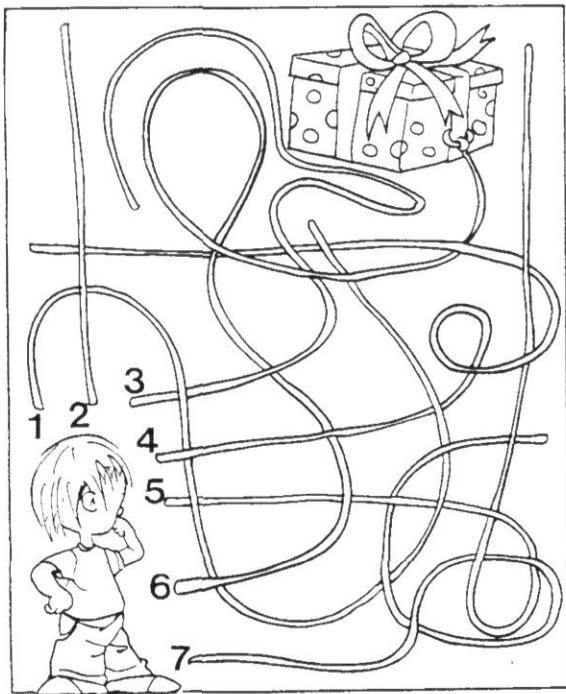
E.P.R.

Els seus apenats: fills, Josep i Jaume; fill polític, Josep M. Tolosa; néts, Josep i Robert; germans, cunyats, besnét, Marc; nebots, cosins i família tota us agrairà que la tingueu present en les vostres pregàries.

AGRAMUNT, juliol de 2000

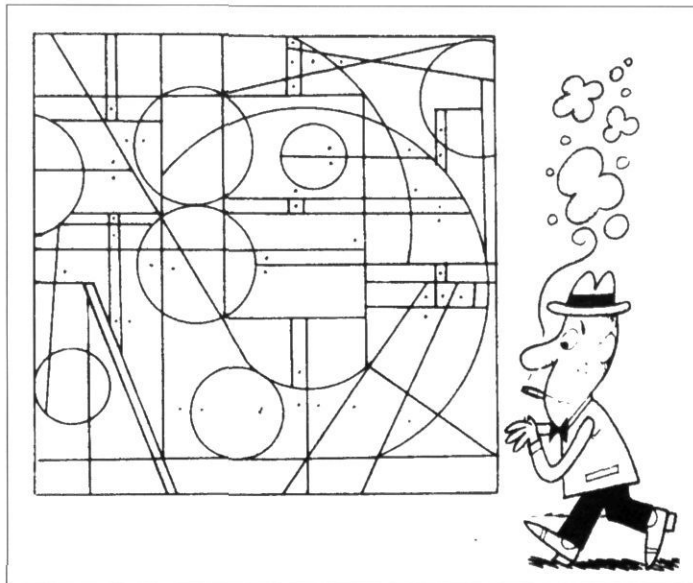
LABERINT

Quin número et portarà fins al regal?



VISUAL

Pintant les zones puntejades, apareixerà un bonic dibuix.



Solució al LABERINT: 9 13

SALT DE CAVALL

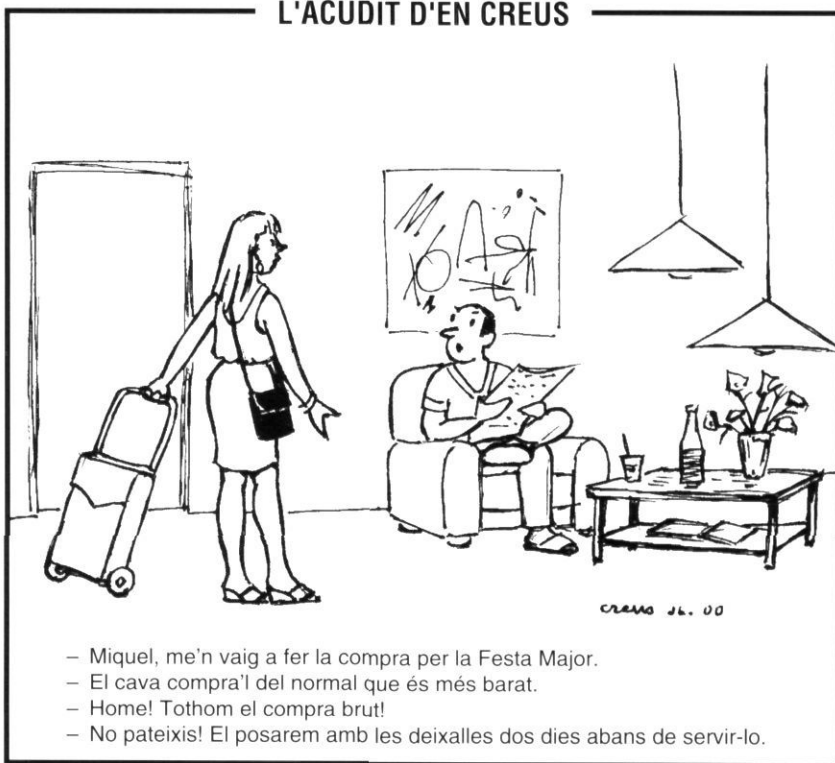
Començant per la sil·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

no	ma	vols	No
liç	ia,	et	amb
ca	ser,	ri	si
ner.	fe	sis	

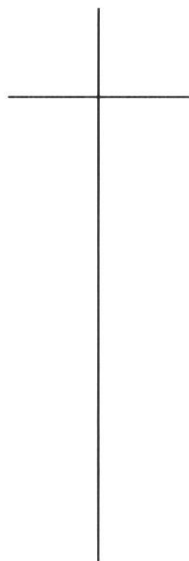
Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

Noia, si feliç vols ser, no et casis amb mariner.

L'ACUDIT D'EN CREUS



- Miquel, me'n vaig a fer la compra per la Festa Major.
- El cava compra'l del normal que és més barat.
- Home! Tothom el compra brut!
- No pateixis! El posarem amb les deixalles dos dies abans de servir-lo.



Quart Aniversari

Cristina Vicens i Jovell

*que morí víctima d'accident, el dia 15 d'agost de 1996,
a l'edat de 21 anys.*

A. C. S.

Sempre estaràs en el cor dels qui t'estimen.

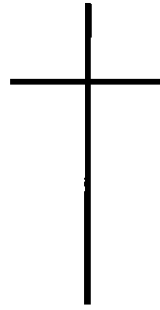
Agramunt, agost de 2000

Alguns dels nostres amables lectors i col·laboradors ens faciliten fotografies pel nostre col·leccionable que corresponen, per la seva data, a un període ja publicat. Aprofitem aquesta secció per donar-les a conèixer. Aquest és el cas de la IMATGE d'aquest mes que correspon a l'any 1949. Es tracta dels alumnes i mestres de l'Acadèmia Agrícola i Mercantil situats a les escales de l'església. Al mig, la bandera del centre que vivia aleshores una de les seves èpoques més importants.



La caLa i Sera.





Dotzè Aniversari de
Fernando Ros i Pijuan

(Fundador de Ros Roca SA)

*Els qui no l'obliden, la seva esposa Rosa;
filla, germana i família
us demanen un record en l'oració.*

Agramunt, 20 d'agost de 2000

Comissió de Govern, 27-6-2000

CONVENI D'URBANITZACIÓ

S'aprovà el conveni d'urbanització a signar amb el Sr. Jesús Martín i Sánchez i la Sra. Anna Pedrós i Miralles, per a la realització de les obres d'urbanització necessàries al Carrer de Domènec Cardenal, d'aquesta localitat.

CONNEXIÓ LÍNIA ZONA FONDANDANA

S'acordà aprovar les obres de connexió de les xarxes existents a la zona del Passeig del Sió, darrera de l'Av. de M. Jolonch, i en la zona verda de la Fondandana, per a activitats de firetes i altres al quadre general del Carrer de Santa Esperança, havent-se de creuar el riu Sió, mitjançant una línia soterrada.

Tanmateix, s'aprovà la despesa que ascendeix a la quantitat de 221.253 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost, així com contractar l'empresa del Sr. Miquel Solé i Roset, per a la realització de les obres esmentades.

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

S'acordà concedir al Sr. Ramon Serra i Galceran, les bonificacions sol·licitades de conformitat amb l'ordenança fiscal núm. 4 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, per ésser vehicles de més de 25 anys d'antiguitat.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ DESPESES EXTRAORDINÀRIES GENERADES PEL TRANSPORT D'AIGUA MITJANÇANT VEHICLES

S'acordà sol·licitar una subvenció per import d' 1.438.400 PTA per les despeses extraordinàries realitzades per l'Ajuntament d'Agramunt pel transport d'aigua mitjançant vehicles cisterna per a l'abastament domiciliari als nuclis agregats de Donzell d'Urgell i Montclar, amb motiu de la manca de reserva d'aigua per les tanques realitzades pel Canal d'Urgell.

PRÒRROGA PROVISIONAL AL CONTRACTE ADMINISTRATIU D'ARRENDAMENT DEL BAR DE LES INSTAL·LACIONS DEL CASAL AGRAMUNTÍ

S'autoritza una segona pròrroga temporal i provisional fins a la data del 31 de desembre de 2000, del contracte administratiu d'arrendament de les instal·lacions del Bar del Casal Agramuntí.

Comissió de Govern, 11-7-2000

EXPEDIENT DECLARACIÓ RUÏNA IMMOBLE Núm. 16. del Raval de Sant Francesc

S'acordà declarar en ruïna l'edifici del Raval de Sant Francesc, núm. 16, i que s'iniciïn els treballs d'enderroc propietat del Sr. Ramon Cuñat i Marquilles, sota la direcció d'un tècnic i adoptant les mesures de seguretat que siguin necessàries, aportant projecte i direcció tècnica de l'enderroc.

EXPEDIENT DECLARACIÓ RUÏNA IMMOBLE Núm. 18. del Raval de Sant Francesc

S'acordà declarar en estat de ruïna l'edifici del Raval de Sant Francesc, núm. 18, i que s'iniciïn els treballs d'enderroc de l'immoible propietat del Sr. Pere Farreny i Portella, sota la direcció d'un tècnic i adoptant les mesures de seguretat que siguin necessàries, aportant projecte i direcció tècnica de l'enderroc.

SUSPENSIO D'OBRES

S'acordà suspendre com a mesura cautelar les obres que està realitzant el Sr. Lluís Tonijuan i Amenós (EXPLORACIONES PEDRÓS-BOSCH, SL), d'instal·lació d'unes tanques en la parcel·la número 17 del polígon número 17, partida d'Almenara Alta, a l'espera de l'obtenció de la llicència municipal d'obres.

CERTIFICACIÓ

S'autoritza la Certificació número 1, de les obres de construcció Pavelló Polivalent, Fase 1, lliurada per l'Arquitecte Municipal i executades per l'empresa SORIGUÉ, S.A., per un import de 22.407.098 PTA.

APROVACIÓ MEMÒRIA VALORADA DE REFORMA I AMPLIACIÓ DE LA GUARDERIA MUNICIPAL

S'aprovà la memòria valorada de reforma i ampliació de la Guarderia Municipal, redactada per l'Arquitecte Municipal i amb un pressupost d'execució per contracta de 10.723.361 PTA.

GUAL PER A VEHICLES

S'aprovà l'acord de la proposta presentada pels Serveis Tècnics Municipals, mitjançant plànol de planta general i de secció, de guals per a vehicles.

Tanmateix, es va decidir trametre còpia d'aquesta proposta a les empreses del ram construcció donades d'alta al terme municipal d'Agramunt, per al seu coneixement i efectes.

CEMENTIRI MUNICIPAL

S'acordà adquirir els drets funeraris dels nínxols núm. 10 de la Galeria de Sant Joan i els núm. 146 i 147 de la Galeria de Sant Ramon, dels titulars: el Sr. Agustí Ros i López i el Sr. Agustí Ros i Llauder, fent-los efectiu el pagament de la quantitat estipulada en l'Ordenança per aquesta adquisició.

LIQUIDACIÓ EMBASSAMENT D'AIGUA DEL CANAL D'URGELL

S'acordà aprovar la liquidació de despeses d'embassaments d'aigua del Canal d'Urgell, corresponent al segon semestre de 1999, que ascendeix a la quantitat total de 60.000 PTA.

ADQUISICIÓ BOMBA SERVEI MUNICIPAL D'AIGUA

S'acordà adquirir a l'empresa del Sr. Gilbert Bertran i Puigpinós, una bomba centrífuga que ascendeix a la quantitat de 597.400 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost del 2000.

AMPA DE LA LLAR D'INFANTS "NINS"

S'acordà concedir a l'Associació de pares d'alumnes de la Llar d'Infants "NINS", una subvenció de 40.000 PTA, per a les activitats programades per al curs 1999/2000, que seran a càrrec del pressupost municipal del 2000.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

S'acordà la concessió al Club Handbol Agramunt d'un ajut econòmic de 23.000 PTA, les quals seran a càrrec del vigent pressupost de 2000, per a poder participar al Torneig Internacional d'Handbol Platja de l'Ampolla de Mar, a celebrar els dies 12 i 13 d'agost de 2000.

UNIÓ DE BOTIGUERS I INDUSTRIALS D'AGRAMUNT

S'acordà concedir a la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt, un ajut econòmic de 100.000 PTA, les quals seran a càrrec del vigent pressupost del 2000, per poder finançar les despeses ocasionades per

◀ a l'elaboració d'un estudi de mercat sobre el comerç d'Agramunt.

Ajuntament Ple, 26-7-2000

APROVACIÓ DEL PLA D'ACTUACIÓ MUNICIPAL PELS RISC D'INUNDACIONS

Es va prendre l'acord d'aprovar el Pla d'Actuació Municipal per al Risc d'Inundacions al municipi d'Agramunt, redactat pels serveis tècnics del Consell Comarcal de l'Urgell.

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS Núm. 3/00

S'aprova l'expedient de modificació de crèdits núm. 3/00, la seva exposició al públic pel termini reglamentari durant el qual s'admetran reclamacions davant la Corporació, el qual Ple disposarà per resoldre-les d'un termini de trenta dies.

De no presentar-se reclamacions en el termini establert, s'entendrà definitivament aprovat l'expedient de modificació de crèdits núm. 3/00 sense necessitat de posterior acord per part de la Corporació:

C.F.	C.E.	DENOMINACIÓ	IMPORT
SUPLEMENTS:			
451	63111	Pavelló firal	4.000.000
HABILITACIONS:			
511	60102	Enllumenat públic Montclar	5.805.190
452	623	Material	593.150
452	63113	Rehabilitació pavelló incendi-substitució parquet	13.587.615
451	63114	Rehabilitació edifici Passeig	15.121.432
TOTAL CRÈDITS EN AUGMENT			39.107.387

PROCEDÈNCIA DELS FONDS:

Dels majors ingressos recaptats sobre el previst.

C.F.	C.E.	DENOMINACIÓ	IMPORT
36002		Contribucions especials enllumenat Montclar	1.451.345
76101		Subvenció Generalitat PDR	13.549.075
76102		Subvenció Generalitat Protecció Civil	1.300.000
770		Indemnització FIATC Seguros	7.685.535
91704		Préstec rehabilitació edifici Passeig	15.121.432
TOTAL MAJORS INGRESSOS:			39.107.387

PROGRAMA D'INVERSIONS 2000: Contractació préstec 59.626.537 PTA.

S'aprova la concertació amb l'entitat de Banc de Crèdit Local d'una operació de crèdit per import de 59.626.537 PTA, destinades a finançar parcialment el programa d'inversions de l'exercici del 2000, amb les següents condicions:

Tipus d'interès: MIBOR trimestral + 0.145%
Comissió d'obertura: 0 %
Carència: 3 anys
Amortització: 10 anys

PROGRAMA D'INVERSIONS 2000: Contractació préstec 15.121.432 PTA.

S'aprova la concertació amb l'entitat de Banc de Crèdit Local una operació de crèdit per import de 15.121.432 PTA, destinades a finançar la inversió de les obres de l'Escola Municipal de Música inclosa en l'exercici del 2000, amb les següents condicions:

Tipus d'interès: MIBOR trimestral + 0.145%
Comissió d'obertura: 0%
Carència: 3 anys
Amortització: 10 anys

PROJECTE D'OBRES ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA: Aprovació inicial

S'aprova inicialment el projecte d'obres de reforma planta baixa edifici Passeig per Escola Municipal de Música, redactat pels serveis tècnics Municipals, amb un pressupost d'execució per contracta de 15.121.432 PTA.

PROJECTE D'OBRES. CONSTRUCCIÓ BASSA RESERVA D'AIGUA POTABLE I CONDUCCIÓ A DIPÒSITS EXISTENTS A AGRAMUNT, MAFET I DONZELL D'URGELL: Aprovació inicial

S'aprova inicialment el projecte d'obres de construcció d'una bassa de reserva d'aigua potable i conducció a dipòsits existents a Agramunt, Mafet i Donzell D'Urgell, redactat per l'Enginyera de Camins, Canals i Ports, la Sra. Mònica Rodríguez i Noguerol, amb un pressupost d'execució per contracta de 93.991.195 PTA.

PROJECTE D'OBRES. DIPÒSIT DE RESERVA D'AIGUA POTABLE DE MONTCLAR: Aprovació inicial

S'aprova inicialment el projecte d'obres d'un dipòsit de reserva d'aigua potable de Montclar, redactat per l'Enginyera de Camins, Ports i Canals, la Sra. Mònica Rodríguez i Noguerol, amb un pressupost d'execució per contracta de 11.855.446 PTA.

EXPEDIENT CONTRACTACIÓ OBRA: "REFORMA PLANTA BAIXA EDIFICI PASSEIG PER ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA"

S'acordà declarar la tramitació de l'expedient de contractació de l'obra "Reforma planta baixa edifici Passeig per Escola Municipal de Música", amb un pressupost d'execució per contracta per import de 15.121.432 PTA, i declarar a l'Arquitecte Municipal com a director facultatiu de les obres esmentades.

COMPTES GENERALS 1999: APROVACIÓ DEFINITIVA

S'aprova els comptes generals municipals corresponents a l'exercici econòmic de 1999.

SOL-LICITUD COFINANÇAMENT FEDER OBJECTIU 2

Es va prendre l'acord de sol·licitar al Departament de Governació i Relacions Institucionals la inclusió de les actuacions com a susceptibles de cofinançament pel Fons Europeu del Desenvolupament Regional dins de l'objectiu 2, següents:

PROPOSTES D'ACTUACIONS

1.- Tipus 1.5. Recintes firals i 1.6. Zones exposicions

Projecte de construcció d'un pavelló firal i edifici equipament annex per exposicions.

Pressupost: 131.446.504 PTA

2.- Tipus 3.1 Cicle de l'aigua

Projecte d'obres. Bassa Reserva d'Aigua Potable i Conducció a dipòsits existents a Agramunt, Mafet i Donzell d'Urgell

Pressupost: 93.991.195 PTA

3.- Tipus 3.1 Cicle de l'aigua

Projecte d'obres. Dipòsit de reserva d'aigua potable de Montclar

Pressupost: 11.855.446 PTA

4.- Tipus 5.1. Recuperació mediambiental d'espais naturals degradats.

Projecte de rehabilitació de la zona dels safareigs

Pressupost: 4.160.940 PTA



5.- Tipus 9.1. Aplicació noves tecnologies

Adquisició material informàtic (maquinari i programari)

Pressupost: 5.136.480 PTA

6.- Tipus 12.4. Infraestructures comercials

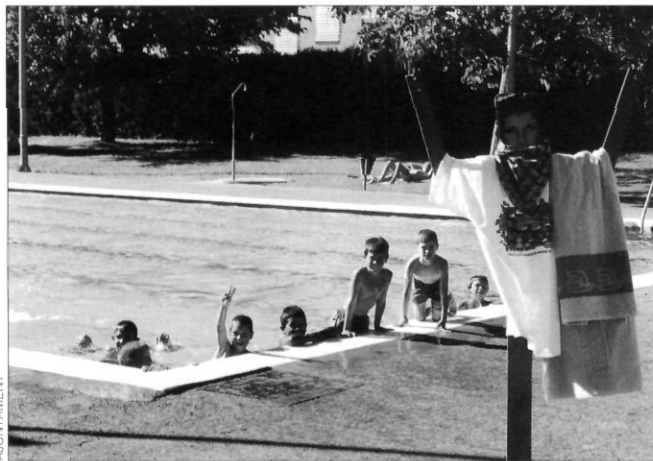
Tipus 13. Infraestructures de suport sector turístic

Tipus 14.3 Infraestructura de suport moviment associatiu

Projecte de construcció d'un edifici polivalent: a) Planta baixa: pàrquing com a suport al comerç al casc antic d'Agramunt. b) Planta primera: Museu Municipal (atractiu turístic). I locals entitats culturals.

Pressupost: 188.718.465 PTA

S'apròva el formulari mitjançant el qual serà tramesa la documentació establerta en la Resolució de 2 de juny de 2000, per la qual s'estableixen el formulari i la documentació que han de presentar els ens locals que vulguin participar en el procés de selecció d'actuacions per a la seva incorporació al Programa Operatiu per a la zona objectiu 2 de Catalunya (2000-2006).



Campanya «Mulla't per l'esclerosi múltiple» realitzada a les piscines municipals.

MOCIÓ LIBERALITZACIÓ DELS HORARIS COMERCIALS

a) **Moció liberalització dels horaris comercials.** El Ple de l'Ajuntament d'Agramunt va aprovar la següent moció:

MOCIÓ:

Atès que el Govern de l'Estat Espanyol ha aprovat el Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de Mesures Urgents d'Intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, que entre d'altres, estableix nous horaris comercials i més dies d'obertura en diumenges i festius.

Atès que a Catalunya la regulació de l'obertura d'establiments comercials en diumenges i festius fins a l'aprovació de l'esmentat Decret Llei, estava limitat a un màxim de 8 festius a l'any, i que aquest marc jurídic era homologable amb la pràctica habitual d'altres comunitats autònomes de l'Estat, i de països de la Unió Europea com Alemanya, Àustria, Suècia, Irlanda, Bèlgica o Dinamarca.

Atès que les noves propostes d'obertura dels establiments comercials posen en perill la competitivitat del petit i mitjà comerç, i que suposa un perjudici per a tres milions de treballadors relacionats amb el sector comercial, i afavoreix les grans empreses de distribució, que només representen el 7% dels treballadors del sector.

Atès que aquesta nova regulació dels horaris comercials no està basada en cap demanda social, ans al contrari, les enquestes realitzades pel Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) reflecteixen que els actuals horaris comercials satisfan majoritàriament les necessitats dels consumidors.

Atès que una de les raons fonamentals que propugna el Govern de l'Estat per haver dut a terme aquesta nova regulació dels horaris comercials és que afavorirà la baixada de preus i incrementarà el consum i, d'aquesta manera, afavorirà l'economia, i que aquests objectius no són segurs, perquè aquesta liberalització pot comportar la desaparició de molts petits i mitjans comerços, per tant més atur i, per tant, menys capacitat de consum global.

Atès que les grans superfícies i les multinacionals propietàries són les més beneficiades per aquesta normativa en tenir més flexibilitat, i que els seus mitjans i petits competidors perdran quota de mercat, desapareixent molts d'ells, i que una vegada tinguin la hegemonia del sector comercial podran aplicar mesures que tendeixin a disminuir la competència, amb la conseqüent pujada de preus i perjudici pels consumidors, per tant, amb aquestes mesures no es garanteix l'actual equilibri del sector comerç.

Atès que, com s'ha reiterat en aquesta moció, la nova regulació dels horaris comercials pot comportar una pèrdua important del comerç tradicional del nostre país, i que aquest ajuda a configurar i mantenir d'una manera determinant el model de municipi mediterrani del que disposem, en contra d'un model comercial que afavorís només les grans concentracions comercials en centres situats a la perifèria dels nuclis urbans, i això va en detriment directe d'un model de municipis equilibrats, amb un centre i uns barris vius i dinàmics en què el centre comercial està íntimament lligat a l'activitat ciutadana i a la nostra cultura i forma de ser.

Per aquests motius, es proposa l'adopció dels següents acords:

Primer.- Expressar el nostre rebuig davant la regulació que ha portat a terme el Govern de l'Estat sobre els horaris i obertures dels establiments comercials, aprovada el divendres dia 23 de juny de 2000, mitjançant el Decret Llei 6/2000, de mesures urgents d'intensificació de la competència en els mercats de béns i serveis.

Segon.- Demanar al Govern de l'Estat que respecti les competències actuals de la Generalitat de Catalunya i les comunitats autònomes sobre aquesta matèria.

Tercer.- Manifestar que qualsevol mesura que afecti el sector comercial, i en concret als horaris d'obertura, es prengui amb el màxim consens polític de totes les forces institucionals, amb el consentiment i consens de tots els interessos del sector del comerç i dels consumidors.

Quart.- Notificar aquesta moció al Govern de l'Estat Espanyol, a la Generalitat de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis i Comarques.

LLICÈNCIES D'OBRES

JAUME ARENY I GUÀRDIA, per enderrocar la llosa dels balcons del 1r. i 2n. pis, i construir-la de nou. C. de Sant Joan.

SALVADOR PINTÓ I BATALLA, per fer un tancat amb peces de formigó. Raval Puigverd.

AGROPECUÀRIA CUBERES, SCP, per fer un tancat amb peces de formigó. C. Raval de Puigverd.

JESÚS MARTÍN I ANNA PEDRÓS, per a la connexió d'aigua provisional per obres, i a la xarxa de clavegueram. C. de Domènec Cardenal.

FLECA AGRAMUNTINA, SL, per arrebossar la façana de la casa. C. de Pompeu Fabra.

JORDI PUEBLA I ANNA SANTACREU, per a l'obertura d'una rasa per connectar a la xarxa de clavegueram. Raval de Puigverd.

SETEMBRE: Mes de 30 dies, novè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 5h 17m, i es pon a les 18h 25m
 El dia 30 el sol surt a les 5h 46m, i es pon a les 17h 35m
 El dia 22 entrem a la **Tardor** a les 17h 27m, som a l'equinocci i el dia i la nit tenen la mateixa durada.
 El sol entra a la constel·lació de **BALANÇA**.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

En èpoques molt reculades, quan el càlcul del temps es feia a base de les feines del camp, sembla que l'any començava en aquesta època i que el setembre era el darrer mes. Aquesta distribució calendàrica responia a una lògica agrària ja que en aquest temps s'han acabat d'efectuar les collites dels principals fruits i cal recomençar de nou les tasques de la sembra per la nova anyada. Al tapís de la catedral de Girona deixa endevinar que l'any partia d'aquest moment, mentre que el nom del setembre en llengua basca indica el final de l'any.

Un altre costum molt antic lligat al mes de setembre era que s'aturaven les guerres. De fet només es guerrejava durant el bon temps, des de la primavera fins a la tardor. Així quan s'acostaven les pluges tardorals, les lluites es deturaven i molts guerrers se'n tornaven a les seves cases per passar la hivernada amb la família. Fins i tot el rei Jaume I se'n queixa a la seva crònica en explicar la conquesta del regne de València, quan diu que en arribar les primeres fredors els cavallers aragonesos el van abandonar davant de Borriana, sense mancar-li a la fidelitat, i se'n van tornar a les seves llars.

La parèmia recorda que és una època dolenta per agafar malalties, ja que els canvis de temps són dolents per la salut i per les collites:

El mes de setembre és el pitjor de l'any; els malats es moren i els bons prenen dany. *Tronades de setembre porten mala obra, el pa molt car i mor la gent pobre.*

Dies 1, 2 i 3. Festa Major d'Agramunt.

Dia 8. La Nativitat de la Mare de Déu. Agramunt celebra la festa de la Verge del Socors.

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya.

Dia 29. Sant Miquel Arcàngel. En aquestes dates baixaven de la muntanya els ramats d'ovelles que havien pujat al mes de maig per passar l'estiu i aprofitar-ne les pastures. Una de les cabaneres més antigues de la transhumància de la nostra comarca travessa la serra del Montsec pel congost del Pas

Les fases de la lluna:

Quart creixent el dia 5 a les 16h 27m
 Lluna plena el dia 13 a les 19h 37m
 Quart minvant el dia 21 a la 1h 28m
 Lluna nova el dia 27 a les 19h 53m

Nou. Tal dia com avui, a l'Hostal Roig, masia del terme de Sant Miquel de la Vall situada al vessant nord del Montsec, se celebrava una gran fira amb el bestiar que baixava del Pirineu i a la qual acudien marxants i firetaires tant de la muntanya com de la plana.

Per efecte d'haver-se escurçat notablement les hores de claror, en aquesta època de l'any es canviava l'organització de la vida de la llar, la mainada sopava més aviat i s'estalviaven el berenar. Aquesta nova distribució començava per sant Miquel i no es tornava a establir fins el dia de sant Macià.

EFEMÈRIDES DEL MES:

Juny - setembre de 1891. Instal·lació de la línia telefònica d'Agramunt a Tàrrega. Aquell any l'Ajuntament d'Agramunt estava format per les següents persones. Batlle: Delfi Reñé. Regidors: Josep Puig, Joan Mercader, Francesc Bonet, Ramon Vicens, Ramon Soler, Antoni Benet i Joan Miralles.

A proposta del senyor enric Càrcer, de Tàrrega, acorden instal·lar la línia telefònica des d'Agramunt fins a aquesta població. El cost total de l'obra és de 1.750 pessetes. Per arrebregar-les es fa una subscripció de mil pessetes que són aportades per 19 particulars d'Agramunt, les quals els seran retornades en quatre anys per l'Ajuntament, a raó de 250 pessetes per anyada. Les altres 750 pessetes restants les trauran del fons d'una extingida associació d'herbes. Els dinou particulars, però, només van poder arrebregar 965 pessetes i les 35 que faltaven van ser aportades per set d'aquests, a fons perdut, a raó de 5 pessetes per persona.

El dia 20 de juliol va entrar en funcionament la línia telefònica, però els problemes sembla que no van acabar aquí, ja que la despesa de la nova instal·lació va costar 220,17 pessetes de més. Al cap de dos mesos es va decidir pagar-les amb la recaptació que anirien fent del telèfon.

(Arxiu Municipal d'Agramunt. Actes de l'Ajuntament resumides per Lluís Pans).

R. Bernaus S.

Demografia

(Mes de juliol de 2000)

NAIXEMENTS

Núria Albareda i Freixes	Dia 1
Daniel Pérez i Ginés	Dia 2
Xavier De La Vega i Samarra	Dia 24
Pau Farré i Ariño	Dia 29

MATRIMONIS

Jordi Fortuny i Aleixendri, i Maria Lourdes Barragan i Carné	Dia 7
Sergi Catalan i López, i Sílvia Bernaus i Cuñé	Dia 8
Jaume Areny i Torné, i Margaret Palou i Tugues	Dia 15

DEFUNCIONS

Joan Torres i Armengol	52 anys, dia 30 juny
Dolors Roda i Dolcet	62 anys, dia 2 juliol
Antonio Mora i Capdevila	92 anys, dia 9
Jaume Solans i Carabassa	92 anys, dia 10
Neus Salse i Rosal	86 anys, dia 21

Temps



PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

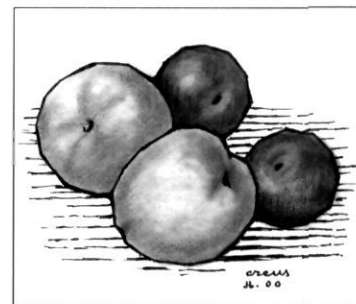
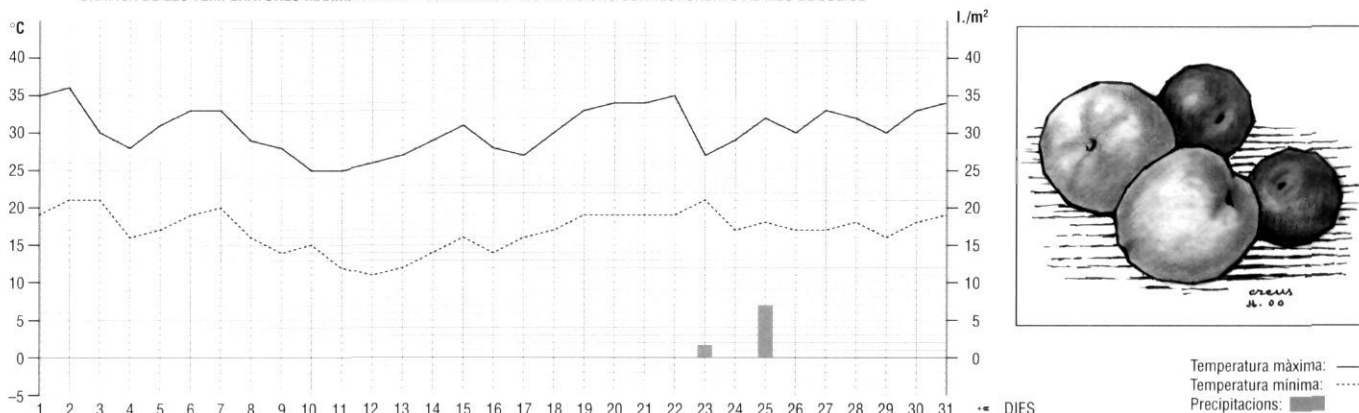
Dia 10	Inapreciable
Dia 17	Inapreciable
Dia 23	1'7 l./m ²
Dia 25	7'0 l./m ²
TOTAL	8'7 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL JULIOL

Màxima del mes	36°, dia 2
Mínima del mes	11°, dia 12
Oscil·lació extrema mensual	25°
Mitja de les màximes	30'548°
Mitja de les mínimes	17°
Mitja de les mitjanes	23'774°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL

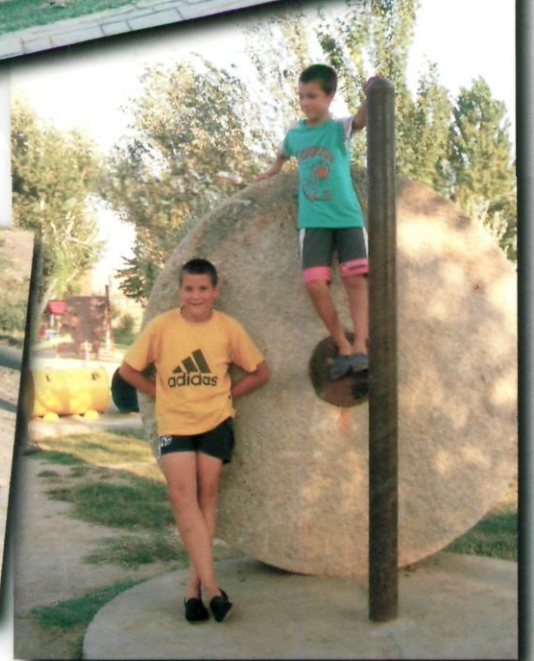


Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

Indrets i racons

Josep Bertran

Un dels indrets més visitats, per petits i grans, durant els mesos estiuencs és el Passeig del Sió, i concretament el parc infantil que es va estrenar fa un parell d'anys amb la remodelació de la zona. Cap al tard, quan el sol ja no apreta tant i bufa la marinada, el Passeig és un racó més que recomanable per passar l'estona agradablement. I els que més ho agraeixen són els infants.





per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

Ultramemòries

Capítol XLIV

Una noia que m'agrada

Jo estudiava la carrera de farmàcia a desgrat. Cap de les assignatures que s'impartien no m'encuriosien o m'atreien, llevat potser de la Física, que en darrer terme venia a ser una mena d'abstracció filosòfica. La conseqüència d'haver d'estudiar a contracor era un desgavell a l'hora dels exàmens. Per aquesta raó vaig endarrerir-me. De seguida em vaig adonar que en el curs anterior al meu, al qual em vaig incorporar, destacava un grupet de noies de molta aplicació que gaudia de molt prestigi. Estava format per la Maria Ferrer, la Maria Roca, la Carme Rosell, la Carme Marco, l'Aurora Villena, la Maria Dolors Alibés i la Montserrat Felip. Aquesta tenia un encant especial que la diferenciava de les altres; potser una barreja d'intel·ligència, d'ingenuïtat, de bondat, de sinceritat i de senzillesa, tot presidit per unes mostres de molt bona criança. Aviat la vaig acompanyar fins al portal de casa seva, a la plaça Molina, on vivia amb els seus tutors, un matrimoni sense fills: el doctor Pons i Pasqual i la Rosa Planas. O sigui que era òrfena. Les amigues i companyes de curs, en adonar-se que la distingia, van procurar que no me'n fes cas, adduint que a mi m'agradaven

totes les noies i que no era de fiar. La seva situació familiar em va sorprendre. Un dia, mentre pujàvem pel carrer Balmes, me l'anà explicant, si bé amb no gaires detalls, que de fet ella desconeixia. Amb el temps ens vam assabentar que la seva àvia, una Balcells, era d'Agramunt, que es casà amb un Felip, a Guissona, i se n'anà a viure a Tàrraga, on va néixer en Joan Felip, pare de la Montserrat, qui ja de jove demostrà tenir vocació de frare, motiu pel qual tastà gairebé tots els convents de clausura del país. En cap d'ells no va fer estada llarga perquè, en adonar-se que no se seguia al peu de la lletra la regla conventual, marxava. Pel que sembla deduir-se del seu comportament, es diria que era tot un personatge segarrenc molt típic i característic: dur en les conviccions i fidelíssim amb els principis. Un bon dia, en Joan va conèixer la Rita Iglesias i s'hi casà. La Rita procedia del Vallès, o sigui que era una persona de geografia ben distanciada de la segarrenca. La Rita havia estat administradora del balneari de l'Espluga del Francolí, que conduïa amb gran habilitat davant la diversitat dels clients. Hi coincidí amb el doctor Pons i Pasqual mentre va ser metge de l'Espluga, i que més tard hi estiuejaria amb el doctor Peyrí, el catedràtic de pell. La relació entre el

matrimoni Pons i la Rita, ja vídua, va ser molt bona, de tal manera que quan aquesta morí, deixà la Montserrat a la seva tutela. Gràcies a les llargues estades estiuenques, l'Espluga es convertí en el paradís de la Montserrat, i per sempre més ha estat un referent de complaença. La relació meua amb ella es va anar personalitzant, i en un ball de disfresses, en una casa particular, no me'n vaig separar mentre durà la festa. I el dia de la Candelera següent, que li vaig telefonar per anar al teatre, ella ho considerà gairebé com una declaració d'amor. La primera vegada que vaig pujar a casa seva va ser molt intensa. De moment, em sobtà que la temperatura fos tan agradable i que l'ambient fos tan acollidor, acostumat com estava a patir sempre de fred. De seguida, després de fer les presentacions, el doctor Pons se m'emportà al seu estudi i m'informà de la situació de la Montserrat. Li ho vaig agrair de tot cor perquè des d'aleshores vaig saber a què atendre'm. És a dir, el matrimoni Pons tractava i educava la Montserrat com una filla, però no la tenia legalment afillada. Ens vam casar a Sant Sever a Barcelona el 20 de juliol de 1949, un dia de restriccions elèctriques. I vam fer viatge de noces a Mallorca, amb una barca de rem.